

Брюксел, 26 юни 2018 г.
(OR. en)

10295/18

Междуетноститутуционално досие:
2016/0397 (COD)

SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
№ предх. док.:	10052/18
№ док. Ком.:	15642/16 + ADD 1-ADD 8
Относно:	Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и на Регламент (ЕО) № 987/2009 за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 (текст от значение за ЕИП и за Швейцария) — Общ подход

Приложено се изпраща на делегациите текстът на посочения по-горе проект за регламент, по който Съветът по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси постигна общ подход на заседанието си от 21 юни 2018 г. Промените спрямо предходния текст (приложенията към док. 10052/18) са отбелязани с **получер шрифт**.

Проект за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и на Регламент (ЕО) № 987/2009 за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004

(текст от значение за ЕИП и Швейцария)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 48 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) От 1 май 2010 г. започна да се прилага модернизирана система за координация на социалната сигурност с регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009.

¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

- (2) Тези регламенти бяха актуализирани с Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. за допълване, изясняване и актуализиране на някои разпоредби от регламентите, по-конкретно в областта на определянето на приложимото законодателство и обезщетенията за безработица, както и за техническите адаптации на позоваванията на националното законодателство в приложенията.
- (3) От оценките и дебатите относно координацията на системите за социална сигурност в рамките на Административната комисия стана ясно, че процесът на модернизация в областта на обезщетенията за дългосрочни грижи, обезщетенията за безработица и семейните обезщетения следва да продължи.
- (4) От първостепенна важност е правилата за координация да бъдат в крак с променящата се правна и социална среда, в която те функционират, чрез допълнително улесняване на упражняването на правата на гражданите, като същевременно се гарантира правна яснота, честно и справедливо разпределение на финансовата тежест между институциите на заинтересованите държави членки, административната простота и приложимостта на правилата.
- (5) При прилагане на принципа на равно третиране, предвиден в Регламент (ЕО) № 883/2004, следва да се зачита съдебната практика на Съда на Европейския съюз. Съдът дава тълкуване на този принцип и на връзката между Регламент (ЕО) № 883/2004 и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки² в решенията си по дела C-140/12 *Brey*, C-333/13 *Dano*, C-67/14 *Alimanovic*, C-299/14 *Garcia-Nieto* и C-308/14 *Комисията срещу Обединеното кралство*.

² ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77.

- (6) Обезщетенията за дългосрочни грижи досега не бяха включени изрично в материалното приложно поле на Регламент (ЕО) № 883/2004, но по принцип са координирани при спазване на правилата, приложими за обезщетения за болест, което води до правна несигурност както за институциите, така и за лицата, кандидатстващи за обезщетения за дългосрочни грижи. Необходимо е да се разработи стабилна правна рамка, съобразена с обезщетенията за дългосрочни грижи в рамките на регламента, с която продължава координирането на обезщетенията за болест като общо правило, както и да се включи ясно определение и списък на тези обезщетения.
- (7) [...]
- (8) В областта на обезщетенията за безработица правилата за сумиране на осигурителни периоди следва да се прилагат по еднакъв начин от всички държави членки.
- (8a) За да се гарантира действителна връзка между безработното лице и пазара на труда на държавата членка, предоставяща обезщетения за безработица, с изключение на напълно безработните трансгранични работници, посочени в член 65, параграф 2 и член 65, параграф 2а от Регламент (ЕО) № 883/2004, правилата за сумиране на периоди с цел придобиване на право на обезщетения за безработица следва да отговарят на условието, че осигуреното лице последно е придобило непрекъснат период от най-малко един месец на осигуряване, на заетост или на самостоятелна заетост в тази държава членка, и по този начин е допринесло за финансирането на схемата за обезщетения при безработица на тази държава членка през предварително определен период. В противен случай предпоследната държава членка, в която това лице е прослужило определен период на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост, следва да стане компетентна, ако лицето е завършило такъв период в тази държава членка. В този случай регистрацията в службите по заетостта на държавата членка на последната осигуровка следва да има същите последици като регистрацията в службите по заетостта на държавата членка, в която безработното лице е било осигурено по-рано. В случаите, в които лицето не е завършило такъв период в тези държави членки, държавата членка на последната осигуровка, заетост или самостоятелна заетост, следва да стане компетентна.

- (9) За да се подобрят възможностите за търсене на работа за безработните лица, които се местят в друга държава членка, както и шансовете им за реинтегриране на пазара на труда и справянето с несъответствието между търсените и предлаганите умения през границите, държавите членки могат да решат да упражнят възможността за удължаване на периода за прехвърляне на обезщетенията за безработица до края на периода, в който лицето има право на обезщетения.
- (10) Нужно е да се осигури по-голямо равенство на третирането на пограничните и трансграничните работници чрез осигуряване на обезщетения за безработица от държавата членка на последно осъществявана дейност, при условие че са завършили период на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост в тази държава членка най-малко в рамките на три последователни месеца.
- (10а) **Пазарът на труда в Люксембург се характеризира с някои особености. Пограничните работници съставляват съществен дял от общия брой на заетите в Люксембург, като значително надхвърлят дела на пограничните работници от активното население във всяка друга държава членка. Въвеждането на новите правила за пограничните и трансграничните работници се очаква да породи много голяма административна тежест за публичната служба по заетостта на Люксембург поради значителното увеличение на броя на пограничните работници, за които тя би била компетентна институция. Следователно е подходящо да се даде възможност на Люксембург да се ползва от допълнителен период на постепенно въвеждане, по време на който членове 65 и 86 от Регламент (ЕО) № 883/2004 и членове 56 и 70 от Регламент (ЕО) 987/2009, в сила преди *[влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*, ще продължат да се прилагат, за да се даде на тази държава членка нужното време да предприеме всички необходими подготвителни мерки за осигуряване на плавен преход от действащата регулаторна рамка към новите правила и да бъде приспособена нейната система за социална сигурност.**
- (11) За да се вземе предвид решението на Съда на Европейския съюз по дело C-347/12 *Wiering* за целите на изчисляването на диференцираната добавка, съществуват две категории семейни обезщетения от същия вид: семейни обезщетения в брой, основно предназначени да заместят доход, неполучен поради гледане на малко дете, и всички други семейни обезщетения.

- (11a) Семейните обезщетения в брой, основно предназначени да заместят части или целите неполучени доходи или доходи, които лицето не може да получи поради периоди за гледане на малко дете, имат за цел да отговорят на индивидуалните и личните нужди на родителя, подчинен на законодателството на компетентната държава членка, и следователно се отличават от другите семейни обезщетения, тъй като те целят да компенсират родителя за пропуснати доходи или възнаграждения по време на период на гледане на малко дете, а не представляват просто обща финансова подкрепа за семейството.
- (12) С цел да се даде възможност за своевременно актуализиране на Регламент (ЕО) № 883/2004 в резултат на промените на национално равнище, правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да се делегира на Европейската комисия във връзка с изменението на приложенията към Регламент (ЕО) № 883/2004 и към Регламент (ЕО) № 987/2009. От особено значение е Комисията да провежда подходящи консултации по време на подготвителната си работа, включително на експертно равнище, като те бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.³ По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът следва да получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти следва да получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (13) С цел да подкрепи държавите членки в усилията им за борба с измамите и грешките при прилагането на правилата за координация е необходимо да се установи допълнително правно основание, което да улесни обработката на лични данни за лицата, за които се прилагат регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009. Това би позволило дадена държава членка да сравнява данните, съхранявани от нейните компетентни институции, с тези на друга държава членка, за да идентифицира грешки или несъответствия, които изискват по-нататъшни проучвания.
- (14) [...]

³ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1—14.

- (15) За да се ускори процедурата за проверка и оттегляне на документи в случаи на измами и грешки, е необходимо да се засили сътрудничеството и обмена на информация между институцията, издала документите, и институцията, поискала оттеглянето им. При съмнение относно валидността на документ или правилността на подкрепящите доказателства, в интерес на държавите членки и на заинтересованите лица е съответните институции да постигнат споразумение в приемлив срок.
- (15a) Що се отнася до документите относно законодателството в областта на социалната сигурност, което се прилага по отношение на притежателя, следва да съществува подробна процедура за сътрудничество в случай на съмнения относно тяхната валидност. Необходимо е също така да се определят допълнителни правила за прилагане с обратно действие в случай че документът е оттеглен или е коригиран. Това включва и случаите, в които участващите държави членки следва да обмислят възможността за сключване на споразумение въз основа на член 16 от Регламент (ЕО) № 883/2004 за част или за всички периоди, попадащи в обхвата на документа.
- (16) За да се гарантира ефективното и ефикасно функциониране на правилата за координация, е необходимо да се изяснят правилата за определяне на приложимото законодателство за работниците и служителите, които осъществяват икономическа дейност в две или повече държави членки, с цел да се осигури по-голяма равнопоставеност при същите условия, които се прилагат за лицата, изпратени да упражняват икономическа дейност в една-единствена държава членка.
- (16a) Освен това връзката със системата за социална сигурност на държавата членка по произход на заетите лица, изпратени към друга държава членка, следва да бъде засилена, като се определя минимален срок за предварително осигуряване.

- (17) На Европейската комисия следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, за да се гарантират еднакви условия за прилагането на членове 12 и 13 от Регламент (ЕО) № 883/2004, както и за прилагането на правилата относно възстановяването в Регламент (ЕО) № 987/2009. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁴.
- (18) Ако дадена държава членка не е в състояние да предостави информация за средните годишни разходи на лице във всяка възрастова група за конкретна референтна година, е необходимо да се предвиди алтернатива, така че държавата членка да може да представи искания за въпросната година въз основа на средните годишни разходи за предходната година, публикувани в Официален вестник. Възстановяването на разходите за обезщетения в натура въз основа на фиксирани суми следва максимално да се доближава до действително направените разходи; поради това дерогацията от задължението за уведомление следва да подлежи на одобрение от страна на Административната комисия и не следва да се предоставя за втора поредна година.
- (19) Процедурата на прихващане, приложима в случаите, когато законодателството на дадена държава членка се прилага временно в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 987/2009, следва да бъде разширена, така че да обхване други случаи, когато дадена институция не е била компетентна да отпуска обезщетения или да получава вноски. Освен това в този контекст е необходимо различните ограничителни разпоредби в националното законодателство да останат без приложение, за да се гарантира, че уреждането с обратно действие между институциите не се възпрепятства от несъвместимост в сроковете, предвидени в националното законодателство, като същевременно се определи еднакъв срок от три години с обратно действие, считано от започването на процедурата на диалог, посочена в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 3 от настоящия регламент, за да се гарантира, че тази процедура за разрешаване на спорове не е възпрепятствана.

4 ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (20) Ефективното възстановяване е средство за предотвратяване на измамите и злоупотребите и справяне с тях и начин да се осигури безпроблемното функциониране на схемите за социална сигурност. Процедурите по възстановяване, съдържащи се в глава III от дял IV от Регламент (ЕО) № 987/2009, се основават на процедурите и правилата, установени в Директива 2008/55/ЕО на Съвета⁵. Тази директива беше заменена с Директива 2010/24/ЕС относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки⁶, която въвежда единен инструмент, който да се използва за предприемане на мерки по правоприлагане, както и стандартен формуляр за уведомяване относно инструменти и мерки, свързани с вземания. В преглед от Административната комисия за координацията на системите за социална сигурност повечето държави членки считат, че е изгодно да се използва единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки, сходни с тези, предвидени в Директива 2010/24/ЕС. Следователно е необходимо правилата за взаимна помощ при събирането на вземания в областта на социалната сигурност да отразят новите мерки, предвидени в Директива 2010/24/ЕС, за да се гарантира по-ефективно възстановяване и гладко функциониране на правилата за координация.
- (21) Необходимо е приложенията в Регламент (ЕО) № 883/2004 да се адаптират с цел да бъдат отразени законодателните промени в някои държави членки и да се гарантира правна сигурност за заинтересованите страни.
- (22) Докато редица разпоредби от настоящия регламент могат да се приложат незабавно, тъй като за тях не се изисква по-нататъшно изпълнение, целесъобразно е да се предвиди дата на прилагане на някои разпоредби от настоящия регламент, с което ще се даде достатъчно време за прилагане на тези разпоредби,

⁵ Директива 2008/55/ЕО на Съвета от 26 май 2008 г. относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки (ОВ L 150, 10.6.2008 г., стр. 28).

⁶ Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 883/2004 се изменя, както следва:

„1. [...]

1а.нов След съображение 2 се добавя ново съображение 2а:

„(2а) В членове 45 и 48 от Договора за функционирането на Европейския съюз се гарантира свободното движение на работниците, с което се налага премахването на всякаква дискриминация, основаваща се на гражданство, и се предвижда приемането на необходимите мерки в областта на социалната сигурност, за да се гарантира тази свобода. Освен това, съгласно член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всеки гражданин на Съюза има право свободно да се движи и да пребивава в рамките на територията на държавите членки при спазване на ограниченията и условията, предвидени в Договорите, и на мерките, приети за тяхното осъществяване.“

„2. [...]

2а.нов Съображение 5 се заменя със следното:

„В рамките на тази координация е необходимо в Съюза да се гарантира равно третиране на съответните лица съгласно различните национални законодателства.“

2аа.нов След съображение 5 се добавя ново съображение 5 (-а):

„При прилагане на принципа на равно третиране, предвиден в настоящия регламент, следва да се зачита съдебната практика на Съда. Съдът дава тълкуване на този принцип и на връзката между настоящия регламент и Директива 2004/38/ЕО в решенията си по неотдавнашните дела C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto и C-308/14 Комисията срещу Обединеното кралство.“

„3. [...]

„4. Съображение 18б се заменя със следното:

„В приложение III, подчаст FTL към Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията от 5 октомври 2012 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) № 83/2014 на Комисията от 29 януари 2014 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 965/2012 за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета, понятието „основна база“ за членовете на полетния и кабинния екипаж означава местоположението, определено за член на екипажа от оператора, където членът на екипажа обикновено започва и приключва периода на дежурство или поредица от периоди на дежурства и където, при обичайни условия, операторът не носи отговорност за настаняването на съответния член на екипажа.“

„5. Съображение 24 се заменя със следното:

„(24) В съответствие със съдебната практика на Съда обезщетенията за дългосрочни грижи за осигурени лица и членовете на техните семейства следва по принцип да продължат да бъдат координирани при спазване на правилата, приложими за обезщетенията за болест. Тези правила обаче следва да отчитат специфичния характер на обезщетенията за дългосрочни грижи. Необходимо е също така да се предвидят конкретни разпоредби в случай на припокриване на обезщетения за дългосрочни грижи в натура и в брой.“

5а.нов След съображение 24 се вмъква следният текст:

„(24а) Обезщетенията за дългосрочни грижи се отнасят само за обезщетения, предназначени на първо място за лица, които поради увреждане, свързано например със старост, инвалидност или заболяване, имат нужда, в продължение на дълъг период, от съществена помощ от други хора при извършването на основните ежедневни дейности. Освен това обезщетенията за дългосрочни грижи се отнасят само за обезщетенията, които могат да бъдат считани за обезщетения от социалното осигуряване по смисъла на регламента. В съответствие със съдебната практика на Съда, например дело C-433/13, Европейска комисия / Словашка република, обезщетенията от социалното осигуряване са тези, които се отпускат без никаква индивидуална преценка на личните нужди на бенефициерите, въз основа на определено със закон положение, и обезщетенията за дългосрочни грижи следва да бъдат тълкувани по този начин. По-специално обезщетенията за дългосрочни грижи не включват социално или медицинско подпомагане. Обезщетенията, отпуснати след индивидуална преценка на личните нужди на претендиращото за обезщетение лице, не са обезщетения за дългосрочни грижи в обхвата на настоящия регламент.“

5б.нов След съображение 32 се вмъква следният текст:

„(32а) Държавите членки са тези, които решават дали да упражнят възможността за удължаване на срока от три месеца, който се предлага в член 64, параграф 1, буква в) от настоящия регламент, в съответствие с правото на Съюза, включително решение на Съда по дело C-551/16 *Klein Schiphorst*.“

„6. След съображение 35 се вмъква следният текст:

„(35-а) За целите на изчисляването на диференциращата добавка, настоящият регламент следва да вземе предвид решението на Съда на ЕС по дело C-347/12 *Wiering*, като същевременно се предвидят нужните уточнения и опростяване. Като се отчита специалното естество на различните семейни обезщетения в държавите членки, два типа семейни обезщетения следва да се разграничават като отделни видове въз основа на тяхната основна насоченост, цели и основания да бъдат предоставяни.“

(35a) Паричните семейни обезщетения, които са основно насочени към заместване на неполучен доход, независимо дали отчасти или изцяло, или на доход, който лицето не може да получи поради отглеждане на дете, могат да се разграничат от други семейни обезщетения, предназначени за покриване на семейни разходи. Тъй като подобни обезщетения могат да се разглеждат като индивидуални права, които са присъщи на родителя, спрямо който се прилага законодателството на компетентната държава членка, следва да бъде възможно тези обезщетения да са запазени изключително за съответния родител. Подобни индивидуални обезщетения следва да бъдат изброени в приложение XIII, част I към настоящия регламент. Държавата членка с вторична компетентност може да реши, че правилата за предимство в случай на припокриване на права на семейни обезщетения съгласно законодателството на компетентната държава членка и на държавата членка на пребиваване за членовете на семейството не следва да се прилагат за такива обезщетения. Ако държава членка реши да не прилага правилата за предимство, тя трябва да прави това последователно по отношение на всички правоимащи лица в аналогично положение и да бъде включена в част II от приложение XIII.“

„7.

След съображение 39 се вмъква следният текст:

„(39a) По отношение на обработката на лични данни в съответствие с настоящия регламент се прилагат достиженията на правото на ЕС относно защитата на личните данни, по-специално Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).“

„8. След съображение 45 се вмъкват следните съображения:

„(46) С цел да се даде възможност за своевременното актуализиране на настоящия регламент, за да се вземат предвид промените на национално равнище, правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да се делегира на Европейската комисия във връзка с изменението на приложенията към настоящия регламент и към Регламент (ЕО) № 987/2009. От особено значение е Комисията да провежда подходящи консултации по време на подготвителната си работа, включително на експертно равнище, като те бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.⁷ По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът следва да получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти следва да получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(47) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз и Европейската конвенция за правата на човека.

(48) [...]“

„9. Член 1 се изменя, както следва:

а) [...]

б) буква и), параграф 1, подточка ii) се заменя със следното:

„i)(1) ii) относно обезщетенията в натура съгласно дял III, глава 1 всяко лице, определено за член на семейството или признато за член на домакинството от законодателството на държавата членка, където пребивава лицето“;

7 COM(2015) 216 final.

в) буква ха), подточка i) се заменя със следното:

„ха) i) за целите на дял III, глава 1 по отношение на обезщетенията за болест, за майчинство и съответните им обезщетения за гледане на малко дете от бащата, обезщетенията в натура, предвидени в законодателството на държава членка, които са предназначени да осигурят, предоставят, изплатят директно или възстановят разходите за медицинско обслужване и свързаните с него продукти и услуги.“

ва) ново След буква ха), подточка i) се вмъква следният текст:

„-ii) за целите на дял III, глава 1 по отношение на обезщетенията за дългосрочни грижи, обезщетения в натура, предвидени в законодателството на държава членка, които са предназначени да осигурят, предоставят, изплатят директно или възстановят разходите за дългосрочно медицинско обслужване, както е посочено в определението по точка хб).“.

г) След точка ха) се вмъква следната точка:

„хб) „Обезщетение за дългосрочни грижи“ означава обезщетение в натура или парично обезщетение, предназначено за лица, които поради увреждане имат нужда, в продължение на дълъг период, от съществена помощ от страна на друго лице или лица при извършването на основните ежедневни дейности, за да бъде подпомогната тяхната независимост; това включва обезщетенията, отпускани за същата цел на лицето, което осигурява такава помощ;“

9(а)нов В член 3, параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) обезщетения за болест и за дългосрочни грижи;“

„10. [...]

„11. [...]

„12. Член 11 се изменя, както следва:

а) Параграф 2 се заменя със следното:

„2. За целите на настоящия дял лицата, които получават парични обезщетения поради или вследствие на тяхната дейност като наето или самостоятелно заето лице, се счита, че упражняват посочената дейност. Това не се прилага за пенсиите за инвалидност, старост или за преживяло лице, за пенсиите, получавани поради трудови злополуки или професионални болести или за парични обезщетения за дългосрочни грижи, предоставяни на нуждаещото се от грижа лице.“

б) Параграф 5 се заменя със следното:

„5. Дейност като член на полетен или кабинен екипаж, изпълняващ пътнически или товарни въздухоплавателни услуги, се смята за дейност, извършвана в държавата членка, в която се намира основната база според определението за нея, съдържащо се в приложение III, подчаст FTL към Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията от 5 октомври 2012 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) № 83/2014 на Комисията от 29 януари 2014 г.“

„13. Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Специални правила

„1. Лице, което осъществява дейност като наето лице в държава членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея, и което е изпратено от този работодател в друга държава членка, за да осъществява там дейност от името на същия работодател, продължава да е подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази работа не превишава 24 месеца и че лицето няма да замести друго, изпратено по-рано, наето лице, обхванато от настоящия параграф, или самостоятелно заето лице, обхванато от параграф 2.

„2. Лице, което обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице в държава членка и което отива да осъществява подобна дейност в друга държава членка, продължава да бъде подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази дейност не превишава 24 месеца и че лицето няма да замести друго, изпратено по-рано наето лице, обхванато от параграф 1, или самостоятелно заето лице, обхванато от настоящия параграф.

2а. Когато наето лице, обхванато от параграф 1, или самостоятелно заето лице, обхванато от параграф 2, не завърши работата или дейността и бъде заместено от друго лице, последното продължава да бъде подчинено на законодателството на държавата членка, от която е изпратено и в която обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице, при условие че общата продължителност на работата или дейността на всички засегнати лица във втората държава членка не превишава 24 месеца и са изпълнени останалите условия, предвидени в параграф 1 или 2.“

„14. В член 13 след параграф 4 се вмъква следният параграф 4а:

„4а. Спрямо лице, което осъществява заетост или самостоятелна заетост в една държава членка и същевременно получава обезщетения за безработица от друга държава членка, се прилага законодателството на държавата членка, която изплаща обезщетенията за безработица.“.

14а.нов Дял III, глава 1 се заменя със:

„Обезщетения за болест, за дългосрочни грижи, за майчинство и съответните им обезщетения за гледане на малко дете от бащата“

14б.нов Член 19 се заменя със следното:

„Член 19

Престой извън компетентната държава членка

„1. Освен ако в параграф 2 не е предвидено друго, осигуреното лице и членовете на неговото семейство, които имат престой в държава членка, различна от компетентната държава членка, имат право на обезщетенията в натура, които са необходими по време на престоя им или по медицински причини, или поради нуждата от дългосрочни грижи, като се имат предвид същността на обезщетенията и очакваната продължителност на престоя. Тези обезщетения се предоставят от името на компетентната институция, от институцията по мястото на престой в съответствие с разпоредбите на прилаганото от тази институция законодателство, като на осигурени към посоченото законодателство.

Обезщетенията в натура, включително тези, които се отпускат във връзка с хронични или съществуващи заболявания, раждане на дете или дългосрочни грижи, не попадат в приложното поле на настоящия член, когато целта на престоя в друга държава членка е получаването на такива обезщетения.

„2. Административната комисия съставя списък на обезщетения в натура, за предоставянето на които през време на престой в друга държава членка се изисква, по практически причини, предварително съгласие между заинтересованото лице и институцията, която предоставя обезщетението.“

14в.нов Член 20, точка 1 се заменя със следното:

„1. Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, осигуреното лице, което се придвижва до друга държава членка с цел получаване, по време на престоя си там, на обезщетения в натура, посочени в член 1, буква х), подточка i) от настоящия регламент, иска разрешително от компетентната институция.“

14г.нов Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

Вноски от пенсионери

„1. Институцията на държавата членка, която съгласно приложимото законодателство извършва удържки на осигурителни вноски за болест, за дългосрочни грижи, за гледане на малко дете от майката или съответно от бащата, може да изисква и възстановява такива удържки, изчислени в съответствие със законодателството, което прилага, само доколкото разходите за обезщетенията по членове 23—26 се поемат от институция на посочената държава членка.

2. Когато в случаите по член 25 придобиването на право на получаване на обезщетения за болест, за дългосрочни грижи, за гледане на малко дете от майката или съответно от бащата е в зависимост от плащането на осигурителни вноски или подобни плащания съгласно законодателството на държавата членка, в която пребивава съответният пенсионер, тези осигурителни вноски не се правят по силата на такова пребиваване.“

15. В член 32 се добавя следният параграф 3:

„3. Когато член на семейството има производно право на обезщетения съгласно законодателството на повече от една държава членка, се прилагат следните правила за предимство:

а) в случай на права, придобити на различни основания, редът на предимство е следният:

i) права, произтичащи от дейност като наето или самостоятелно заето лице на осигуреното лице;

ii) права, произтичащи от получаване на пенсия от страна на осигуреното лице;

iii) права, произтичащи въз основа на статута на пребиваване на осигуреното лице;

б) в случай на производни права, предоставени на едно и също основание, редът на предимство се урежда от мястото на пребиваване на члена на семейството като допълнителен критерий;

в) при невъзможност да се установи редът на предимство въз основа на посочените критерии, като последен критерий се прилага най-дългият период на осигуряване на осигуреното лице по национална пенсионна схема.“.

15a.нов След член 33 се вмъква следният текст:

„Член 33a

Обезщетения за дългосрочни грижи

1. Административната комисия съставя подробен списък на обезщетенията за дългосрочни грижи, които отговарят на критериите, съдържащи се в член 1, буква хб) от настоящия регламент, като се посочва кои от обезщетенията са в натура и кои са парични обезщетения, както и дали обезщетението се предоставя на нуждаещото се от грижи лице или на лицето, което предоставя грижите.

2. Когато обезщетение за дългосрочни грижи, попадащо в обхвата на настоящата глава, притежава и свойствата на обезщетения, координирани по силата на друга глава от дял III, чрез дерогация държава членка може да координира това обезщетение в съответствие с правилата на другата глава, при условие че резултатът от координацията като цяло е поне толкова благоприятен за бенефициерите, колкото ако обезщетението е координирано като обезщетение за дългосрочни грижи по силата на настоящата глава, и то е включено в списъка в приложение XII, като е посочена прилаганата глава от дял III.

3. Член 34, параграфи 1 и 3 от настоящия регламент се прилагат също по отношение на обезщетенията, включени в списъка в приложение XII.

16. Член 34 се заменя със следното:

„Член 34

Припокриване на обезщетения за дългосрочни грижи

1. Ако получател на парични обезщетения за дългосрочни грижи, предвидени в член 21 или член 29, има същевременно право по силата на настоящата глава да поиска обезщетения в натура със същото предназначение от институцията на мястото на пребиваване или престой в друга държава членка и ако институцията в първата държава членка е длъжна също да възстанови разходите за тези обезщетения в натура по член 35, общата разпоредба за предотвратяване на припокриването на обезщетения в член 10 се прилага единствено със следните ограничения: ако въпросното лице предяви претенция и получи обезщетението в натура, размерът на паричното обезщетение се намалява с размера на обезщетението в натура, което е поискано или би могло да бъде поискано от институцията на първата държава членка, която е длъжна да възстанови разходите.

2. [...]

3. Две или повече държави членки или техните компетентни органи могат да се споразумеят за други мерки или за допълнителни мерки, които не са по-малко благоприятни за съответните лица от принципите, установени в параграф 1.

4. Когато през един и същ период и за едни и същи деца се полагат обезщетения за дългосрочни грижи по силата на законодателството на повече от една държава членка, се прилагат правилата за предимство в случай на припокриване съгласно член 68, параграф 1.“.

17. [...]

18. В член 50, параграф 2 изразът „член 52, параграф 1, букви а) или б)“ се заменя с „член 52, параграф 1, буква б)“.

18a.нов Преди член 61 се вмъква следният текст:

„Член 60a

Специални правила за сумиране на периоди за обезщетения за безработица

За целите на прилагането на член 6 в рамките на настоящата глава, само периодите, които се вземат под внимание съгласно законодателството на държавата членка, в която са завършени за целите на придобиване и запазване на правото на обезщетения за безработица, се сумират от компетентната държава членка.“

19. Член 61 се заменя със следното:

„Член 61

**Специални правила за сумиране на периоди на осигуряване, заетост или
самостоятелна заетост**

1. Освен в случаите, посочени в член 65, параграфи 2 и 2а, членове 6 и 60а се прилагат от държавата членка на последната осигуровка, заетост или самостоятелна заетост, при условие че заинтересованото лице наскоро е било осигурено, заето или самостоятелно заето за непрекъснат период от поне един месец съгласно законодателството, съгласно което претендира за получаването на обезщетения.
2. Когато безработно лице не е преминало през непрекъснат период от най-малко един месец на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост в съответствие с параграф 1, това лице има право на обезщетения за безработица в съответствие със законодателството на предпоследната държавата членка, в която е завършило осигурителен период, период на трудова или самостоятелна трудова заетост, при условие че този период е бил непрекъснат период от най-малко един месец. Държавата членка, която става компетентна в съответствие с настоящия параграф, предоставя обезщетения за безработица, в съответствие със своето законодателство, след прилагане на членове 6 и 60а, доколкото е необходимо, и при условията и при спазване на ограниченията, посочени в член 64а.
3. Когато безработно лице не е преминало през непрекъснат период от най-малко един месец на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост в която и да е от държавите членки, посочени в параграфи 1 и 2, държавата членка на последното осигуряване, заетост или самостоятелна заетост, става компетентна, и предоставя обезщетения за безработица, в съответствие със своето законодателство, след прилагане на членове 6 и 60а, доколкото това е необходимо.“.

„Член 62

Изчисляване на обезщетения

1. Компетентната институция на държава членка, чието законодателство предвижда изчисляването на обезщетенията да се основава на размера на предишното трудово възнаграждение или професионален доход, отчита изключително трудовото възнаграждение или професионалния доход, получавани от заинтересованото лице при последната му работа по трудово правоотношение или като самостоятелно заето лице съгласно посоченото законодателство.
2. Параграф 1 се прилага също когато законодателството, прилагано от компетентната институция предвижда специален изискуем осигурителен период за определяне на трудовото възнаграждение или професионален доход, служещ за база за изчисляване на обезщетенията и когато за целия или за част от този период спрямо заинтересованото лице се е прилагало законодателството на друга държава членка.
3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2, доколкото се засягат безработните лица, обхванати от първата и втората алинея от член 65, параграф 2, институцията на държавата членка по пребиваване взема предвид, съгласно условията и ограниченията на законодателството, което прилага, трудовото възнаграждение или професионалния доход, получавани от заинтересованото лице в държавата членка, чието законодателство се е прилагало спрямо него при последната му работа като заето или като самостоятелно заето лице, в съответствие с регламента за изпълнение.“

196. нов Член 63 се заменя със следното:

„Член 63

Специални разпоредби за отмяна на правилата за пребиваване

За целите на тази глава член 7 се прилага само в случаите, предвидени от членове 64, 64а и 65 и в границите, установени от тях.“

20. Член 64 се изменя, както следва:

а) Параграф 1, буква в) се заменя със следното:

„безработното лице запазва правото си на обезщетения за срок от три месеца от датата, на която лицето е престанало да бъде на разположение на службите по заетостта на държавата членка, която е напуснало, при положение, че общата продължителност на обезщетенията не надхвърля общата продължителност на срока на обезщетенията, на които лицето е имало право съгласно законодателството на тази държава членка; компетентните служби или институции могат да удължат периода от три месеца до края на периода, в рамките на който това лице има право на обезщетения;“;

б) Параграф 3 се заменя със следното:

„Освен ако законодателството на компетентната държава е по-благоприятно, максималният общ период на запазване по параграф 1 и член 64а на правото на безработно лице на обезщетения между два периода на заетост е три месеца; компетентните служби или институции могат да удължат този период до края на периода, в рамките на който това лице има право на обезщетения.“.

21. След член 64 се вмъква следният член 64а:

„Член 64а

Специални правила за безработни лица, обхванати от член 61, параграф 2

1. В случаите, посочени в член 61, параграф 2, държавата членка, която става компетентна в случая предоставя обезщетенията за безработица, в съответствие със своето законодателство, за срока, определен в член 64, параграф 1, буква в), ако безработното лице се регистрира в службите по заетостта в държавата членка на последния осигурителен период, период на трудова или самостоятелна заетост и спазва условията, установени от законодателството на тази държава членка. В този случай регистрацията в службите по заетостта на държавата членка на последната осигуровка, трудова или самостоятелна заетост има същите последици като регистрацията в службите по заетостта на компетентната държава членка.

Член 64, параграфи 2 до 4, се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Като алтернатива, ако безработното лице, посочени в параграф 1, желае да търси работа в друга държава членка, различна от държавата членка, компетентна за обезщетения за безработица, или държавата членка на последния осигурителен период, период на трудова или самостоятелна заетост, член 64 се прилага *mutatis mutandis*. За тази цел член 64, параграф 1, буква а) се тълкува като позоваване на службите по заетостта на държавата членка на последния осигурителен период, период на трудова или самостоятелна заетост.“

22. Член 65 се заменя със следното:

„Член 65

**Безработни лица, които са пребивавали в държава членка, различна от
компетентната държава**

1. Лице, което е безработно изцяло, частично или през различни периоди, което по време на последната си дейност като заето или като самостоятелно заето лице е пребивавало в държава членка, различна от компетентната държава членка, се поставя на разположение на службите по заетостта на компетентната държава членка или, когато е приложимо, в случай на частично или периодично безработно лице, на работодателя, на когото работникът остава на разположение. Такова лице получава обезщетения в съответствие със законодателството на компетентната държава членка, както ако е пребивавало в тази държава членка. Такива обезщетения се отпускат от институцията на компетентната държава членка.
2. Чрез дерогация от параграф 1 напълно безработно лице, което по време на последната си дейност като наето или самостоятелно заето лице е пребивавало в държава членка, различна от компетентната държава членка, продължава да пребивава в тази държава членка или се връща в тази държава членка, и което не е било осигурено срещу безработица в продължение на непрекъснат период от поне три месеца на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост, изключително според законодателството на компетентната държава членка, се поставя на разположение на службите по заетостта в държавата членка на пребиваване. Такова лице получава обезщетения в съответствие със законодателството на държавата членка по пребиваване, както ако е завършило всички периоди на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост в съответствие със законодателството в тази държава членка. Тези обезщетения се предоставят от институцията на държавата членка на пребиваване. Като алтернатива напълно безработното лице, посочено в настоящия параграф, което би имало право на обезщетения за безработица единствено съгласно националното законодателство на компетентната държава членка, без прилагането на член 6, може вместо това да избере да бъде на разположение на службите по заетостта в тази държава членка и да получава обезщетения в съответствие с нейното законодателство, както ако пребивава там.

2а. Параграф 2 не се прилага за напълно безработно лице, което последно има завършени осигурителни периоди като самостоятелно заето лице или периоди на самостоятелна заетост, признати за целите на предоставянето на обезщетения за безработица в държава членка, различна от неговата държава членка на пребиваване и чиято държава членка на пребиваване е подала уведомление по член 9 от основния регламент, няма възможност за никоя от категориите самостоятелно заети лица да се покрива от системата за обезщетения за безработица на тази държава членка.

3. Ако посоченото в параграф 1 или в последната алинея на параграф 2, или в параграф 2а напълно безработно лице не желае да се регистрира или да остане регистрирано в службите по заетостта в компетентната държава членка, след като е било регистрирано там, а предпочете да си търси работа в държавата членка на пребиваване, член 64 се прилага *mutatis mutandis*, с изключение на член 64, параграф 1, буква а).

4. Напълно безработните лица, посочени в настоящия член може, като допълнителна мярка, да бъдат на разположение на службите по заетостта на компетентната държава членка или на държавата членка на пребиваване, в допълнение към предоставянето си на разположение на службите по заетостта на държавата членка, предоставяща обезщетенията съгласно разпоредбите на параграфи 1 или 2, както е приложимо.

5. [...]

22а.нов Член 65а се заличава.

226.нов Член 68 се изменя, както следва:

а) Параграф 2 се заменя със следното:

„2. В случай на съвпадане на права, семейните обезщетения се предоставят в съответствие със законодателството, което е определено, че има предимство в съответствие с параграф 1. Правата на семейни обезщетения по силата на друго или други съответни законодателства се спират до размера, предвиден от първото законодателство за обезщетения от същия вид, и се предоставя диференцираща добавка, ако е необходимо, за сумата, надвишаваща този размер. Въпреки това, такава диференцираща добавка не трябва да се предоставя за деца, които пребивават в друга държава членка, когато правото на обезщетение в случая се основава само на пребиваване.“

б) След параграф 2 се вмъква следният текст:

„2а. За целите на изчисляването на диференциращата добавка за семейни обезщетения съгласно параграф 2 от настоящия член съществуват две категории обезщетения от един и същ вид:

а) парични семейни обезщетения, които са основно насочени към заместване отчасти или изцяло на неполучен доход или на доход, който лицето не може да получи, поради гледане на малко дете; и

б) всички други семейни обезщетения.“

23. След член 68а се вмъква следното:

„Член 68б

Специални разпоредби за парични семейни обезщетения, предназначени да заместят доходите по време на периоди за гледане на малко дете

1. Семейните обезщетения, посочени в член 68, параграф 2а, буква а), които са изброени в приложение XIII, част I, се предоставят съгласно законодателството на компетентната държава членка единствено на лицето, спрямо което се прилага това законодателство. За подобни обезщетения не възникват производни права. Член 68а от настоящия регламент не се прилага за такива обезщетения, нито компетентната институция е длъжна да вземе предвид искане, подадено от другия родител, от лице, което се приема за родител, или от институция, която упражнява настойничество върху детето или децата съгласно член 60, параграф 1 от регламента за изпълнение.

2. Чрез дерогация от член 68, параграф 2, в случай на припокриване на права поради противоречия в законодателството или законодателствата, дадена държава членка може да отпусне на бенефициера семейното обезщетение, посочено в параграф 1, в пълен размер, независимо от сумата, предвидена съгласно първото законодателство. Държавите членки, които изберат да прилагат такава дерогация, се включват в приложение XIII, част II въз основа на семейните обезщетения, за които се отнася дерогацията.“

23а.нов В член 72 се вмъква нова буква да):

„да) предоставя становища на Европейската комисия относно проектите на актове за изпълнение, посочени в член 76а от настоящия регламент и член 86а от регламента за изпълнение, преди приемането им в съответствие с процедурата, предвидена в тези членове, и да представя на Европейската комисия съответните предложения за преразглеждане на посочените актове за изпълнение;“

24. В „Дял V ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ“ след член 75 се вмъква следният член 75а:

„Член 75а

Задължения на компетентните органи

1. Компетентните органи правят необходимото техните институции да са запознати и да прилагат всички разпоредби, законодателни и други, включително решенията на Административната комисия, в областите, обхванати от настоящия регламент и регламента за изпълнение, и съгласно техните разпоредби.

2. С цел да се гарантира правилното определяне на приложимото законодателство, компетентните органи насърчават, когато е целесъобразно, сътрудничеството между своите институции и други имащи отношение органи, като например инспекциите по труда, в своите държави членки.“

25. След член 76 се вмъква следният член 76а:

„Член 76а

Правомощия за приемане на актове за изпълнение

1. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата, включително, когато е подходящо, сроковете, които да бъдат спазвани, за да се осигурят еднакви условия за прилагане на членове 12 и 13 от настоящия регламент. В тези актове за изпълнение се установяват стандартни процедури за:

- издаването, формата и съдържанието на преносим документ, който удостоверява кое законодателство в областта на социалната сигурност се прилага по отношение на притежателя,
- [...]

- елементите, които трябва да се проверят, преди такъв документ да бъде издаден, отнет или поправен,
- отнемането или поправката на документа от издаващата институция в съответствие с членове 5 и 19а от регламента за изпълнение.

2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 76б, параграф 2 от настоящия регламент.

3. [...].“

25а.нов След член 76а се вмъква следният член 76б:

„Член 76б

Процедура по разглеждане

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия член се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. Когато комитетът не даде становище, Европейската комисия не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.“

26. Вмъква се следният член 87б:

„Член 87б

Преходна разпоредба за прилагането на Регламент (ЕС) xxxx⁸

1. Не се придобиват права съгласно Регламент (ЕС) xxxx за периода преди съответните дати на прилагане на съответните разпоредби, посочени в член 3 от Регламент (ЕС) xxxx.
2. Всеки осигурителен период и, когато е необходимо, всеки период на заетост, самостоятелна заетост или пребиваване, завършен съгласно законодателството на държава членка преди съответните дати на прилагане на съответните разпоредби, предвидени в член 3 от Регламент (ЕС) xxxx, в съответната държава членка, се зачита за определянето на правата, придобити съгласно настоящия регламент.
3. В съответствие с параграф 1 право по Регламент (ЕС) xxxx се придобива дори когато то се отнася до осигурителен случай, настъпил преди датата на прилагането му в съответната държава членка.
4. Дял III, Глава 6 от настоящия регламент, който е в сила преди [влизане в сила на Регламент (ЕС) xxxx], продължава да се прилага по отношение на обезщетения за безработица, заявления за които са подадени преди *[ОВ моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*.
5. Дял III, Глава 1 от настоящия регламент, който е в сила преди [влизане в сила на Регламент (ЕС) xxxx], продължава да се прилага по отношение на обезщетения за дългосрочни грижи, заявления за които са подадени преди *[ОВ моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*.

⁸ [Да се добави].

6. Дял III, Глава 8 от настоящия регламент, който е в сила преди [влизане в сила на Регламент (ЕС) xxxx], продължава да се прилага по отношение на семейни обезщетения за деца, които са родени преди *[ОВ моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*.

7. Ако в резултат на влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx, в съответствие с дял II от настоящия регламент, спрямо дадено лице се прилага законодателството на държава членка, различна от тази, на която е било подчинено преди прилагането на Регламент (ЕС) xxxx, приложимото преди прилагането на Регламент (ЕС) xxxx законодателство на държавата членка продължава да се прилага спрямо него за преходен период, продължаващ докато релевантната ситуация остава непроменена и във всеки случай за не повече от 10 години от датата на влизане в сила на Регламент (ЕС) xxxx. Въпреки това общата продължителност на преходния период, предвиден в настоящия параграф, и този, който е предвиден в член 87а, параграф 1, не може да надвишава 10 години. Лицето може да поиска преходният период да не се прилага спрямо него. Искането се подава до институцията, определена от компетентния орган на държавата членка на пребиваване. Искания, подадени в срок от три месеца след *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*, се считат за пораждащи ефект в деня преди *[ОВ моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*. Искания, подадени след *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 27 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*, се считат за пораждащи ефект в първия ден от месеца, следващ месеца на тяхното подаване.

Настоящият параграф не се прилага спрямо член 12 от настоящия регламент. Член 12 от настоящия регламент, който е в сила преди *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*, продължава да се прилага по отношение на заети или самостоятелно заети лица, които продължават да осъществяват сходна дейност в друга държава членка преди *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*.

8. Членове 65 и 86 от Регламент (ЕО) № 883/2004, в сила преди [ОВ: моля въведете датата на влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx], продължават да се прилагат за Люксембург до [ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 3 години след датата на прилагане, посочена в член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) xxxx].

Люксембург може да уведоми Комисията, че е необходимо този срок да бъде удължен с още 2 години. Такова уведомяване за удължаване се извършва своевременно преди края на тригодишния период, посочен в предходния параграф. Уведомлението се публикува в Официален вестник.“

27. Член 88 се заменя със следното:

„Член 88

Делегиране на правомощия за актуализиране на приложенията

Европейската комисия е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 88а, за да изменя периодично приложенията към настоящия регламент и регламента за изпълнение в резултат на искане от страна на Административната комисия.

Член 88а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Делегираните правомощия по член 88 се предоставят на Европейската комисия за неопределен срок, считано от [датата на влизане в сила на Регламент (ЕС) xxxx].

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 88, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуйнституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 88, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“.

28. Приложения I, II, III, IV, X и XI се изменят в съответствие с приложението към настоящия регламент.

29. Приложения XII и XIII се вмъкват в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Регламент (ЕО) № 987/2009 се изменя, както следва:

1. След съображение 18 се вмъква следното съображение:

„(18) Изискват се конкретни правила и процедури за възстановяване на разходите за обезщетения, възникнали в държава членка на пребиваване, в случаите когато съответните лица са осигурени в друга държава членка. Държавите членки, които искат да си възстановят сума въз основа на фиксирани разходи, уведомяват за средните годишни разходи на лице в рамките на определен срок, за да се позволи възстановяването да се извърши възможно най-бързо. Ако дадена държава членка не е в състояние да предостави информация за средните годишни разходи на лице във всяка възрастова група за конкретна референтна година в рамките на крайния срок, е необходимо да се предвиди алтернатива, така че държавата членка да може да представи искания за въпросната година въз основа на средните годишни разходи, публикувани преди това в Официален вестник. Възстановяването на разходите за обезщетения в натура въз основа на фиксирани суми следва максимално да се доближава до действително направените разходи; поради това дерогацията от задължението за уведомление следва да подлежи на одобрение от страна на Административната комисия и не следва да се предоставя за втора поредна година.“.

2. Съображение 19 се заменя със следното:

„(19) Процедурите между институциите за взаимопомощ при събирането на вземания в областта на социалната сигурност следва да бъдат засилени, за да се гарантира по-ефективното събиране и безпроблемното функциониране на схемите за социална сигурност. Ефективното събиране е и средство за предотвратяване на злоупотребите и измамите и справяне с тях и е начин да се гарантира устойчивостта на схемите за социална сигурност. Това включва приемането на нови процедури, като се вземат за основа редица съществуващи разпоредби от Директива 2010/24/ЕС на Съвета относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки⁹, по-специално чрез приемането на единен инструмент за изпълнение и приемане на стандартни процедури за искане на взаимна помощ и уведомяването относно инструментите и мерките, свързани със събирането на вземания в областта на социалната сигурност.“

3. След съображение 24 се вмъкват следните съображения:

„(25) Действията за борба с измамите и грешките са част от правилното прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на настоящия регламент. Ето защо в интерес на правната сигурност настоящият регламент съдържа ясно правно основание, позволяващо на компетентните институции да обменят лични данни със съответните органи в другите държави членки или пребиваване за лица, чиито права и задължения съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004 и настоящия регламент вече са установени или спрямо които се прилагат регламентите, с цел предотвратяване или разкриване на измами и грешки, като част от текущото правилно изпълнение на тези регламенти. Необходимо е също да се гарантира, че този обмен се осъществява при спазване на приложимото законодателство за защита на данните.

В допълнение към това, за целите на борбата с измамите и грешките и за да се предоставят точни и ефективни услуги за мобилните граждани, тези регламенти трябва да предоставят ясно правно основание за държавите членки да обменят информация помежду си, или на индивидуално ниво, по отношение на конкретен случай, или на общо равнище при съпоставянето на данни.

⁹ ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1.

(26) За да се защитят правата на засегнатите лица, държавите членки следва да гарантират, че данните в заявките и отговорите са необходими и пропорционални на правилното прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на настоящия регламент.“.

4. В член 1, параграф 2 след буква д) се добавя следната буква:

„да) „измама“ означава всяко умишлено действие или умишлено бездействие с цел получаване на социалноосигурителни обезщетения или избягване на плащане на вноски за социална сигурност, в противоречие с правото на съответната/ите държава/и членка/и, основния регламент или настоящия регламент;“.

5. Член 2 се изменя, както следва:

а) След параграф 2 се добавя следното:

„2а. Институциите също така обменят необходимите данни за откриване на промени в обстоятелствата, свързани с това правата и задълженията на лицата, спрямо които е приложим основният регламент, както и за да се установят неточности в данните, на които се основават тези права. Тази информация може да бъде проверена като се сравни с тази на институцията на другата засегната държава членка чрез електронни средства за обмен на данни или достъп до базата данни на другата институция. Тази проверка е възможна или относно отделни случаи или за сравняване на данни за няколко души едновременно. Искането за информация и отговорът на това искане са необходими и пропорционални.“

б) след параграф 4 се добавя следното:

„5. [...]

6. [...]

7. Исканията за данни и отговорът на тези искания се изготвят в съответствие с изискванията на Регламента на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Общ регламент относно защитата на данните),¹⁰ както се предвижда и в член 77 от основния регламент. Всяко решение, взето въз основа на обмена на данни, се основава на достатъчно доказателства и подлежи на ефективни правни средства за защита.“.

6. В член 3 параграф 3 се заличава.

7. Член 5 се заменя със следното:

„1. Документи, които са издадени от институция на държава членка и показват положението на дадено лице за целите на прилагането на основния регламент и на регламента за изпълнение, и подкрепящите доказателства, въз основа на които са издадени документите, се приемат от институциите на останалите държави членки, доколкото не са отнети или обявени за невалидни от държавата членка, в която са били издадени.

1а. Ако не са попълнени всички раздели, посочени като задължителни, институцията или държавата членка, която получава документа, незабавно уведомява издаващата институция за нередността в документа. Издаващата институция поправя документа възможно най-бързо или потвърждава, че условията за издаване на документа не са изпълнени. Ако в срок от 30 работни дни не бъде предоставена липсващата задължителна информация, отправилата искането институция може да процедира все едно документът никога не е издаван и в такъв случай уведомява издаващата институция за това.

¹⁰ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1—88.

2. Без да се засяга член 19а, при съмнение относно валидността на документ или точността на фактите, на които той се основава, институцията на държавата членка, която получава документа, отправя искане до издаващата институция за необходимите разяснения и, когато е уместно, за отнемането или поправката на този документ. Издаващата институция преценява отново основанията за издаването на документа и, при необходимост, го отнема или поправя.

3. Когато има съмнение относно предоставената от заинтересованото/ите лице/а информация, валидността на даден документ или подкрепящи доказателства или относно точността на фактите, на които се основава документът, съответната институция извършва, доколкото е възможно, по искане на компетентната институция, необходимата проверка на тази информация или документ.

4. Ако не бъде постигнато споразумение между съответните институции, въпросът може да бъде отнесен до Административната комисия от компетентните органи не по-рано от един месец след датата, на която институцията, получила документа, е отправила искането си. Административната комисия полага усилия за отстраняване на различията в становищата в срок от шест месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до нея. По този начин и в съответствие с член 72, буква а) от основния регламент Административната комисия може да приеме решение за тълкуването на съответните разпоредби от основния регламент и настоящия регламент. Съответните компетентни органи и институции вземат необходимите мерки за прилагането на това решение на Административната комисия, без да се засяга правото на съответните органи, институции и лица да прибегнат до процедурите и съдилищата, предвидени в законодателството на държавите членки, в настоящия регламент или в Договора.“.

8. Член 14 се изменя, както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следното:

„1. За целите на прилагането на член 12, параграф 1 от основния регламент „лице, което осъществява дейност като наето лице в държава членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея, и което е изпратено от този работодател в друга държава членка“ може да бъде и лице, което е наето с цел да бъде изпратено в друга държава членка, при условие че в продължение на минимум три месеца, непосредствено преди да започне работа, спрямо съответното лице, вече се е прилагало законодателството на държавата членка, в която е установен неговият работодател.“

аа) нов Вмъква се нов параграф 1а:

„1а. След като дадено лице е изпратено съгласно член 12, параграф 1 от основния регламент или упражнява дейност като самостоятелно заето лице в друга държава членка в съответствие с член 12, параграф 2 от основния регламент в продължение на общо 24 месеца постоянно или с прекъсвания, не по-дълги от два месеца, срокът за същото наето или самостоятелно заето лице и същата държава членка не може да бъде подновен по силата на член 12, параграф 1 или член 12, параграф 2, докато не изтекат най-малко два месеца, считано от края на предходния срок.“

б) Параграф 5а се заменя със следното:

„5а. За целите на прилагането на дял II от основния регламент „седалище или място на дейност“ се отнася за седалище или място на дейност, в което се вземат основните решения на предприятието и където се изпълняват функциите по неговото централно управление. При определянето на местоположението на седалището или мястото на дейност се вземат предвид редица фактори, включително:

- (i) местоживеенето на основните ръководители,
- (ii) мястото, където се провеждат общите събрания,
- (iii) мястото, където се съхраняват административните и счетоводните документи,
- (iv) мястото, където основно се извършват финансовите, и по-специално банковите операции,
- (v) оборотът, работното време, броят на предоставените услуги и/или доходът,
- (vi) обичайното естество на извършваната дейност.

Определянето се извършва в рамките на цялостна оценка, като се отдава дължимото значение на всеки от посочените по-горе критерии.

Административната комисия определя подробните условия за определянето.“

в) След параграф 11 се добавя нов параграф 12:

„12. За целите на прилагането на член 13 от основния регламент, когато местоживеенето на дадено лице е извън територията на Съюза и то извършва дейност като наето или самостоятелно заето лице в две или повече държави членки, разпоредбите на основния регламент и на регламента за изпълнение относно определянето на приложимото законодателство се прилагат *mutatis mutandis*, при условие че за негово място на пребиваване се счита държавата членка, в която лицето осъществява основната част от своята дейност от гледна точка на работно време на територията на Съюза.“

9. а) Заглавието на член 15 се заменя със следното:

„Процедури за прилагането на член 11, параграф 3, букви б) и г), член 11, параграф 4, член 11, параграф 5 и член 12 от основния регламент (относно предоставянето на информация на съответните институции)“

б) Член 15, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Параграф 1 се прилага *mutatis mutandis* за лицата, попадащи в обхвата на член 11, параграф 3, буква г) и член 11, параграф 5 от основния регламент.“

10. В член 16 параграфи 1, 2, 3 и 5 се заменят със следното:

„1. Лице, което упражнява дейности в две или повече държави членки, уведомява за това институцията, определена от компетентния орган на държавата членка на пребиваване. Тази информация може да бъде предоставена и от работодателя от името на лицето.

2. Определената институция по мястото на пребиваване незабавно определя законодателството, приложимо спрямо съответното лице, като взема предвид член 13 от основния регламент и член 14 от регламента за изпълнение. Ако тази институция установи, че се прилага законодателството на държавата членка, в която се намира институцията, тя уведомява определените институции на всяка държава членка, в която се извършва дейност и/или в която се намира работодателят, за определеното от нея приложимо законодателство.

3. Ако определената институция по мястото на пребиваване установи, че се прилага законодателството на друга държава членка, това определяне има временен характер, а институцията незабавно информира определената/ите институция/и на всяка държава членка, в която се извършва дейност и/или в която се намира работодателят, за това временно определяне на приложимото законодателство. Временното определяне става окончателно два месеца, след като институциите, определени от компетентните органи на съответната/ите държава/и членка/и, бъдат уведомени за това освен ако поне една от тези институции не уведоми определената институция по мястото на пребиваване до изтичането на този двумесечен срок, че все още не е в състояние да приеме временното определяне или че заема различно становище по въпроса.

5. Компетентната институция на държавата членка, чието законодателство е определено за приложимо временно или окончателно, незабавно уведомява за това определяне съответното лице и неговия работодател.“

11. Член 19 се заменя със следното:

„Член 19

Предоставяне на информация на съответните лица и на работодателите

1. Компетентната институция на държавата членка, чието законодателство става приложимо по силата на дял II от основния регламент, информира съответното лице и, когато е уместно, неговият(ите) работодател(и) относно задълженията, установени от същото законодателство. Тя им осигурява необходимото съдействие при изпълнението на изискваните от това законодателство формалности.
2. По искане на съответното лице или на работодателя компетентната институция на държавата членка, чието законодателство е приложимо по силата на дял II от основния регламент, предоставя атестация, че такова законодателство е приложимо и, където е уместно, посочва до коя дата и при какви условия се прилага това законодателство.
3. Когато от дадена институция е поискано да издаде декларацията, посочена в параграф 2, тя извършва подходяща оценка на фактите, които имат отношение към прилагането на правилата, установени в дял II от основния регламент, и потвърждава, че съдържащата се в декларацията информация е вярна.
4. [...]
5. [...]“

11а. нов След член 19 се вмъква следният текст:

„Член 19а

**Сътрудничество в случай на съмнения относно валидността на издадени
документи във връзка с приложимото законодателство**

1. При съмнение относно валидността на документ, който посочва местонахождението на лицето за целите на приложимото законодателство, или относно точността на фактите, на които се основава този документ, институцията на държавата членка, която получава документа, отправя искане до издаващата институция за необходимите разяснения, и ако е необходимо, за отнемането или поправката на този документ. Отправилата искането институция го мотивира и предоставя съответната подкрепяща документация, която обосновава искането.
2. При получаването на такова искане институцията, издала документа, преценява отново основанията за издаването му и в случай че бъде открита грешка, го отнема или го поправя в срок от 30 работни дни от датата на получаване на искането. Отнемането или поправката имат обратно действие. В случаите обаче, когато е налице риск от непропорционален резултат, по-специално загуба на статута на осигурено лице за целия или за част от съответния период във всички съответни държави членки, държавите членки разглеждат възможността за прилагането на член 16 от основния регламент. Когато въз основа на наличните доказателства издаващата институция сметне за безспорно, че заявителят на документа е извършил измама, тя незабавно отнема или поправя документа с обратно действие.

3. Ако при преразглеждането на основанията за издаването на документа издаващата институция не е в състояние да открие грешка, тя изпраща на институцията, отправила искането, всички налични доказателства в срок от 30 работни дни от датата на получаване на искането. При спешни случаи, когато причините за спешността са ясно посочени и мотивирани в искането, това трябва да бъде направено в срок от десет работни дни от получаването на искането, независимо от обстоятелството, че издаващата институция може да не е приключила с преценката си съгласно параграф 2 по-горе.

4. Ако след получаване на наличните доказателства институцията, отправила искането, продължава да има съмнения относно валидността на документ или точността на фактите, върху които се основават съдържащите се в него сведения, или че информацията, на която се основава документът, е неточна, тя може да представи доказателства в полза на това и да отправи искане за допълнителни разяснения и, когато е уместно, за отнемането или поправката на този документ от издаващата институция в съответствие в процедурата и сроковете, посочени по-горе.

5. Ако получаващата институция продължава да има съмнения и между съответните институции не бъде постигнато споразумение, се прилага съответно член 5, параграф 4.“

12. [...]

13. В дял III, глава 1 заглавието се заменя със следното:

„Обезщетения за болест, за дългосрочни грижи, за майчинство и съответните им обезщетения за гледане на малко дете от бащата“.

14. Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

**Режим, който се прилага в случаите на повече от един режим в държавата
членка на пребиваване или престой**

Ако законодателството на държавата членка на пребиваване или престой обхваща повече от една схема на осигуряване за болест, за дългосрочни грижи, за майчинство и за гледане на малко дете от бащата за повече от една категория осигурени лица, приложимите разпоредби по силата на член 17, член 19, параграф 1 и членове 20, 22, 24 и 26 от основния регламент са разпоредбите на законодателството относно общата схема за заети лица.“

15. [...]

15a. нов Член 25, раздел А се изменя, както следва:

а) Точка 1 се заменя със следния текст:

„1. За целите на прилагането на член 19 от основния регламент осигуреното лице представя пред осигуряващите здравни услуги или дългосрочни грижи в държавата членка на престой документ, издаден от компетентната институция, удостоверяващ правото му на обезщетения в натура. Ако осигуреното лице не разполага с подобен документ, институцията по мястото на престой се свързва, при поискване или ако е необходимо, с компетентната институция, за да получи такъв документ.“

б) Точка 3 се заменя със следния текст:

„3. Обезщетенията в натура, посочени в член 19, параграф 1 от основния регламент, се отнасят за обезщетенията в натура, които са предоставяни в държавата членка на престой, в съответствие с нейното законодателство, необходимостта от които е медицински обоснована или се дължи на нуждата от дългосрочни грижи, с оглед на това да се избегне принудителното връщане на осигуреното лице в компетентната държава членка преди края на предвидената продължителност на престоя, с цел получаване на необходимото лечение или обезщетенията за дългосрочни грижи.“

16. [...]

17. Член 31 се изменя, както следва:

в) [...]

г) [...]

д) параграф 2 се заменя със следното:

„Компетентната институция също така уведомява институцията по мястото на пребиваване или престой за изплащането на парични обезщетения за дългосрочни грижи, когато законодателството, прилагано от последната институция, предвижда обезщетения в натура за дългосрочни грижи, включени в списъка, посочен в член 33а, параграф 1 от основния регламент.“

17а.нов Член 32, параграф 1 се заменя със следното:

„1. В случаите когато дадено лице или група лица са освободени, при поискване, от задължително осигуряване за болест или дългосрочни грижи и по този начин такива лица не са обхванати от осигурителната схема за болест или дългосрочни грижи, за която се прилага основният регламент, институцията на друга държава членка не носи отговорност, единствено поради това освобождаване, за поемането на разходите за парични обезщетения или обезщетения в натура, предоставяни на такива лица или на член от тяхното семейство съгласно дял III, глава I от основния регламент.“

18. [...]

19. Член 43, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Институцията на всяка държава членка изчислява съгласно прилаганото от нея законодателство дължимите суми, съответстващи на периодите на доброволно или продължено осигуряване по избор, по отношение на които съгласно член 53, параграф 3, буква в) от основния регламент не се прилагат правилата за прекратяване, намаляване или спиране на друга държава членка.“

19a.нов След член 54 се вмъква следното:

„Член 54a

Процедури за прилагането на член 61, параграф 2 от основния регламент

-1. В случая, посочен в член 61, параграф 2 от основния регламент, безработното лице се регистрира като търсещо работа лице в службите по заетостта в държавата членка на последния му осигурителен период, период на заетост или на самостоятелна заетост и подава искане за обезщетение в институцията на тази държава членка. Ако искането е подадено в институцията на държавата членка, посочена в член 61, параграф 2 от основния регламент, тази институция незабавно препраща искането на институцията на държавата членка на последния осигурителен период, период на заетост или на самостоятелна заетост за проучване. Във всички институции за дата на подаване се счита датата на подаване на първото искане.

1. След проучване на искането от страна на институцията на държавата членка на последния осигурителен период, период на заетост или на самостоятелна заетост, ако се установи, че безработното лице не отговаря на условията за сумирането, посочени в член 61, параграф 1 от основния регламент, а от наличната информация е видно, че безработното лице е завършило необходимия осигурителен период, за да има право на обезщетение в съответствие с член 61, параграф 2 от основния регламент, тази институция незабавно изпраща документ на институцията на държавата членка, посочена в член 61, параграф 2 от основния регламент. В останалите случаи институцията на държавата членка на последния осигурителен период, период на заетост или на самостоятелна заетост се свързва с институцията, посочена в член 61, параграф 2 от основния регламент, преди да изпрати документа, за да установи дали периодът, посочен в член 61, параграф 2 от основния регламент, е завършен в тази държава членка.

2. Документът, посочен в параграф 1, съдържа необходимата информация за положението на безработното лице. Административната комисия определя формата и съдържанието на този документ.“

196.нов Член 55, параграф 1 се заменя със следното:

„За да попадне в обхвата на член 64, член 64а, параграф 2 или член 65, параграф 3 от основния регламент, безработно лице, което отива в друга държава членка, уведомява компетентната институция преди заминаването си и изисква документ, удостоверяващ, че то запазва правото си на обезщетения при условията, предвидени в член 64, параграф 1, буква б) от основния регламент.“;

20. Член 55, параграф 4 се заменя със следното:

„Институцията в държавата членка, където е отишло безработното лице, незабавно изпраща на компетентната институция документ, в който е посочена датата, на която това лице се е регистрирало в службите по заетостта, и неговия нов адрес.

Ако по време на периода, в който безработното лице запазва правото си на обезщетения, възникне каквото и да било обстоятелство, което би могло да засегне правото на обезщетения, институцията в държавата членка, където безработното лице е отишло, незабавно изпраща на компетентната институция и на засегнатото лице документ, съдържащ съответната информация.

По искане на компетентната институция, институцията в държавата членка, където е отишло безработното лице, предоставя ежемесечно съответна информация относно проследяването на положението на безработното лице, по-специално дали последното все още е регистрирано в службите по заетостта и дали спазва организираните процедури за проверка.“

21. Член 55, параграф 7 се заменя със следното:

„Параграфи 2—6 се прилагат *mutatis mutandis* за случаите, които попадат в обхвата на член 64а и член 65, параграф 3 от основния регламент.“

22. В член 56 се вмъква следният параграф -1:

„Компетентната институция, посочена в член 65, параграф 1, в последното изречение от член 65, параграф 2 и в член 65, параграф 2а от основния регламент, уведомява напълно безработните лица за техните задължения и им предоставя документи, съдържащи цялата необходима информация във връзка с получаването на обезщетения за безработица в съответствие със законодателството на държавата членка на пребиваване. При поискване от компетентната институция, институцията на държавата членка на пребиваване незабавно уведомява компетентната институция за всяко обстоятелство, което ѝ е известно и което има вероятност да засегне правото на обезщетение, по-специално ако напълно безработни лица са наети на работа или извършват дейност като самостоятелно заети лица в държавата членка на пребиваване.“

23. Член 56 се изменя, както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следното:

„Когато в съответствие с член 65, параграф 4 от основния регламент безработно лице реши да бъде на разположение и на службите по заетостта в държавата членка, която не предоставя обезщетенията, като се регистрира там като търсещо работа лице, то уведомява институцията и службите по заетостта на държавата членка, която предоставя обезщетенията.

По искане на службите по заетостта на държавата членка, която не предоставя обезщетенията, службите по заетостта в предоставящата обезщетенията държава членка изпращат съответната информация относно регистрацията на безработното лице и търсенето на работа от него. Освен това при поискване от компетентната институция, службите по заетостта на държавата членка, която не предоставя обезщетенията, незабавно уведомяват компетентната институция за всяко обстоятелство, което им е известно и което има вероятност да засегне правото на обезщетение, по-специално, ако напълно безработни лица са наети на работа или извършват дейност като самостоятелно заети лица в държавата членка на пребиваване.“;

б) Параграф 3 се заличава.

24. [...]

25. В член 64, параграф 1 първо тире се заменя със следния текст:

„ - индексът ($i = 1, 2, 3$ и 4) представлява четирите възрастови групи, използвани за изчисляване на фиксираните суми:

$i = 1$: лица на възраст под 65 години

$i = 2$: лица на възраст от 65 до 74 години

$i = 3$: лица на възраст от 75 до 84 години

$i = 4$: лица на 85 години и над тази възраст,

26. Член 65 се заменя със следното:

„Член 65

Уведомяване за средните годишни разходи

1. Одиторският съвет се уведомява за средните годишни разходи за едно лице във всяка възрастова група за конкретна година не по-късно от края на втората година след въпросната година.

2. Средните годишни разходи, за които е изпратено уведомление в съответствие с параграф 1, се публикуват ежегодно в Официален вестник на Европейския съюз след одобрение от Административната комисия.

3. Когато дадена държава членка не е в състояние да изпрати уведомление за средните разходи за конкретна година до крайния срок, посочен в параграф 1, тя трябва в същия срок да поиска от Административната комисия и одиторския съвет разрешение да използва средните годишни разходи за тази държава членка, публикувани в Официален вестник в годината, предхождаща тази, за която не е подадено уведомление. При искане на такова разрешение държавата членка трябва да обясни причините, поради които не е в състояние да изпрати уведомление за средните годишни разходи за въпросната година. Ако Административната комисия, след като разгледа становището на одиторския съвет, одобри искането на държава членка, горепосочените средни годишни разходи се публикуват в Официален вестник на Европейския съюз.

4. Дерогацията, предвидена в параграф 3, не се предоставя за втора поредна година.“.

26а. нов Член 67, параграф 3 се заменя със следното:

„В случая, посочен в член 6, параграф 5, втора алинея и член 73, параграф 2 от регламента за изпълнение, срокът, установен в параграфи 1 и 2 от настоящия член, не започва да тече преди да се определи компетентната институция.“

27. Член 70 се заличава.

27а.нов Член 72, параграф 1 се заменя със следното:

„Освен ако в член 73 от настоящия регламент не е предвидено друго, ако институция на държава членка е платила недължими обезщетения на дадено лице, тази институция може при условията и ограниченията, установени в законодателството, което прилага, да поиска от институцията на всяка друга държава членка, отговорна за изплащането на обезщетенията на съответното лице, да прихване недължимата сума от просрочени или текущи плащания, дължими на съответното лице, без значение на дела от областта на социална сигурност, по който се изплаща обезщетението. Институцията на тази държава членка прихваща съответната сума, като спазва условията и ограниченията, приложими за този вид процедура на прихващане в съответствие с прилаганото от нея законодателство, по същия начин, както ако самата тя беше извършила надплащането, и превежда прихванатата сума на институцията, която е извършила недължимото плащане.“

28. Член 73 се заменя със следното:

„Член 73

Уреждане на недължими обезщетения в парично изражение и в натура, както и вноски в случай на промяна с обратно действие на приложимото законодателство или други случаи, които не са от компетентността на институцията

1. В случай на промяна с обратно действие на приложимото законодателство, в т.ч. случаите по член 6, параграфи 4 и 5 от регламента за изпълнение, както и в други случаи, когато дадена институция, която не е компетентна, е извършила недължимо плащане или неправомерно е предоставила обезщетение, или неправомерно е получила вноски, въпросната институция съставя отчет за изплатената или получената сума и го изпраща на институцията, която е определена за компетентна за целите на възстановяването им, най-късно в срок от шест месеца от момента на установяването на промяната в приложимото законодателство или на определянето на институцията, отговорна за предоставяне на обезщетенията или за получаване на вноските.

2. Обезщетенията в натура се възстановяват от институцията, определена за компетентна в съответствие с членове 66—68 от регламента за изпълнение.

3. Институцията, определена за компетентна за изплащането на паричните обезщетения, приспада дължимата сума на институцията, която не е била компетентна или е била компетентна само временно, от просрочените суми по съответните обезщетения, които дължи на въпросното лице, и превежда приспадналата сума на последната институция незабавно.

Ако сумата на неправомерно изплатените обезщетения надхвърля просрочените суми, дължими от институцията, определена като компетентна, или ако такива просрочени суми не съществуват, определената за компетентна институция приспада тази сума от текущите плащания при спазване на условията и ограниченията съгласно законодателството, прилагано от нея, и незабавно превежда приспадналата сума на институцията, която неправомерно е изплатила паричните обезщетения с цел възстановяването им.

4. Институция, която неправомерно е получила вноски от юридическо и/или физическо лице, не възстановява въпросните суми на лицето, което ги е платило, докато тази институция не получи от институцията, посочена за компетентна, потвърждение на сумите, дължими ѝ от въпросното лице.

По искане на институцията, определена за компетентна, което се отправя най-късно три месеца след като тя получи отчета за изплатената или получената сума, институцията, която неправомерно е получила вноски, превежда тези вноски на институцията, определена за компетентна за същия период, с цел да бъде уредено положението по отношение на вноските, дължими от юридическото и/или физическото лице. Преведените вноски със задна дата се считат за платени на институцията, определена за компетентна.

Ако сумата на неправомерно получените вноски надхвърля сумата, която юридическото или физическото лице дължи на институцията, определена за компетентна, неправомерно получила вноските институция възстановява сумата, надвишаваща дължимата сума, на съответното юридическо и/или физическо лице.

5. Наличието на срокове съгласно националното законодателство не е основателна причина за отказ за уреждането на искове между институциите съгласно настоящия член.

6. В случай на процедури по член 5, параграф 2 или член 6, параграф 3 от настоящия регламент, настоящият член не се прилага за искове, по-стари от 36 месеца към датата на започване на процедурата.

7. Две или повече държави членки могат да се споразумеят относно специфични разпоредби и процедури, различни от предвидените в параграфи 1—6 от настоящия член, и по отношение на обезщетенията в натура да прилагат член 35, параграф 3 от основния регламент, при условие че тези разпоредби и процедури не са в ущърб на съответното лице/лица.

8. Административната комисия определя подробните условия за прилагането на този член.“

28а. нов Член 75, параграф 1 се заменя със следното:

„1. За целите на настоящия раздел:

- „искане“ означава всяко искане, свързано с неправомерно платени или предоставени вноски или обезщетения, включително лихви, глоби, административни санкции и всякакви други такси и разходи, свързани с искането в съответствие със законодателството на държавата членка, която предявява искането;
- „орган заявител“ означава, по отношение на всяка държава членка, всяка институция, която е отправила искане за информация, уведомяване или събиране във връзка с искане, както е определено по-горе,
- „орган, получил искането за вземане“ означава, по отношение на всяка държава членка, всяка институция, към която може да бъде отправено искане за информация, уведомяване или събиране,
- „дата, на която е дължимо вземането“ означава датата, на която дългът следва да бъде изплатен съгласно националното законодателство на държавата членка на органа заявител,“

28б. нов Член 75, параграф 3 се заличава.

29. В член 75 след параграф 3 се добавя следният параграф 4:

„4. Когато възстановяването на вноски за социално осигуряване се отнася до лице, което пребивава или се намира в друга държава членка, държавата членка, която следва да направи възстановяването, може, в съответствие с член 2, параграф 2 от настоящия регламент, да информира държавата членка на пребиваване или престой за предстоящото възстановяване, без да е получила предварително искане за това“.

30. [...]

31. Член 77 се заменя със следното:

„Член 77

Уведомяване

1. По искане на органа заявител органът, получил искането, уведомява адресата в съответствие с действащите правила относно уведомяването за подобни правни инструменти или решения в своята държава членка, за всички правни инструменти и решения, включително тези от съдебно естество, произхождащи от държавата членка на органа заявител и свързани с вземане и/или неговото събиране.

2. Искането за уведомяване се придружава от стандартен формуляр, който съдържа най-малко следната информация:

а) име, адрес и друга информация, която е от значение за идентифицирането на адресата;

б) целта на уведомяването и срокът, в рамките на който следва да се извърши уведомяването;

в) описание на приложения документ, както и на характера и размера на съответното вземане;

г) наименование, адрес и други данни за контакт относно:

i) службата, която отговаря за приложения документ, и, в случай че е различна;

ii) службата, в която може да бъде получена по-подробна информация относно документа, за който е било извършено уведомяване, или относно възможностите за обжалване на задължението за плащане.

3. Органът, получил искането за вземане, информира без забавяне органа заявител относно действията, предприети във връзка с искането за уведомяване, и по-специално относно датата на препращане на решението или правния инструмент до адресата.

4. Органът заявител подава искане за уведомяване съгласно настоящия член само когато не е в състояние да извърши уведомяването в съответствие с правилата, уреждащи уведомяването относно съответния документ в своята държава членка, или когато подобно уведомяване би довело до прекомерни трудности.

5. Органът, получил искането, гарантира, че уведомяването в неговата държава членка е извършено в съответствие с действащите в същата тази държава членка национални законови и подзаконови разпоредби и административни практики.

6. Параграф 5 не засяга която и да е друга форма на уведомяване, възприета от компетентен орган на държавата членка на органа заявител в съответствие с действащите в тази държава членка разпоредби. Компетентен орган, установен в държавата членка на органа заявител, може да уведоми пряко адресат, който се намира на територията на друга държава членка, за всеки документ чрез препоръчано писмо или по електронен път. “

32. Член 78 се променя, както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следното:

„1. По желание на органа заявител органът, получил искането, събира вземания, които са предмет на инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа заявител. Всяко искане за събиране на вземания се придружава от единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа, получил искането.“

б) Параграф 2 се заменя със следното:

„2. Органът заявител може да отправи искане за събиране само ако:

а) вземането и правният инструмент, позволяващ неговото изпълнение, не са оспорени в собствената му държава членка, освен в случаите, когато се прилага член 81, параграф 2, втора алинея от настоящия регламент;

б) [...]

в) давностният срок съгласно националното му законодателство не е изтекъл.

в) Параграф 3 се заменя със следното:

„3. Преди органът заявител да поиска събиране на вземане, се прилагат съответните процедури по събиране на вземания, съществуващи в законодателството на неговата държавата членка, освен при следните случаи:

а) когато е очевидно, че в държавата членка на органа заявител не съществуват активи, които могат да бъдат събрани, или че тези процедури няма да доведат до цялостно плащане на вземането, и когато органът заявител разполага с конкретна информация, че съответното лице разполага с активи в държавата членка на органа, получил искането;

б) когато прибягването до такава процедура в държавата членка на органа заявител би довело до несъразмерни трудности.

Когато даден орган получи искане за събиране на вземане от орган заявител, по искане на органа, получил искането, органът заявител предоставя всякаква допълнителна информация, която би била необходима на органа, получил искането, за възстановяване на вземането. Органът заявител не е длъжен да предостави информацията, посочена в член 76, параграф 3 от настоящия регламент.“

ва) нова Параграф 4 се заменя със следното:

„4. Искането за събиране на вземания съдържа също декларация от органа заявител, с която се потвърждава, че са изпълнени предвидените в параграфи 2 и 3 условия.“

г) Вмъква се следният параграф 6:

„6. Към искането за събиране на вземане може да се приложат и други документи, свързани с вземането, издадени в държавата членка на органа заявител.“

33. Член 79 се заменя със следното:

„Член 79

Правен инструмент, позволяващ изпълнението на събирането на вземания

1. Единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа, получил искането, отразява съдържанието по същество на първоначалния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки и представлява единственото основание за мерките за събиране на вземания и обезпечителните мерки, предприети в държавата членка на органа, получил искането. Не е необходим никакъв акт за неговото признаване, допълване или заместване в тази държава членка.

2. Единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки включва:

а) име, адрес и всяка друга полезна информация, свързана с установяването на самоличността на съответното физическо или юридическо лице и/или на трета страна, държаща активите му;

б) име, адрес и всяка друга информация, имаща отношение към службата, която отговаря за оценката на вземането, и, в случай че е различна, службата, в която може да бъде получена по-подробна информация относно вземането или относно възможностите за обжалване на задължението за плащане;

в) информация за определянето на правния инструмент, позволяващ изпълнението, издаден в държавата членка на органа заявител;

г) описание на вземането, включително естеството му, обхванатия от него период, датата на падежа на вземането и други дати, които могат да бъдат от полза за изпълнителния процес, както и дължимата сума, в т.ч. главницата, всички лихви, глоби, административни санкции и всякакви други дължими такси и разходи, посочени в паричните единици на държавите членки на органа заявител и органа, получил искането;

д) датата на уведомяване на адресата за правния инструмент от органа заявител и/или органа, получил искането;

е) началната дата и срока, в който е възможно изпълнението по силата на действащото законодателство в държавата членка на органа заявител;

ж) всяка друга полезна информация.“

34. Член 80 се заменя със следното:

„Член 80

Ред и срокове за плащане

1. Вземанията се събират в паричната единица на държавата членка на органа, получил искането. При спазване на член 85, параграф 1а органът, получил искането, предава цялата сума по събирането от него вземане на органа заявител.

При предаването на сумата по вземането на органа заявител, органът, получил искането, предоставя и съответната информация във връзка с установяването на самоличността на съответното физическо или юридическо лице съгласно член 79, параграф 2 от настоящия регламент.

2. Когато действащите закони, подзаконови или административни разпоредби в неговата държава членка го позволяват, органът, получил искането, може да даде на длъжника допълнителен срок за плащане или да разреши разсрочено плащане. Лихвите, начислени от органа, получил искането, за така удължения срок за плащане, също се превеждат на органа заявител. Органът, получил искането, впоследствие уведомява органа заявител за всяко подобно решение.

Считано от датата на получаване на искането за събиране на вземане органът, получил искането, начислява лихва за забавено плащане в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби, действащи в неговата държава членка“.

35. Член 81 се заменя със следното:

„Член 81

Оспорване на вземането или на правния инструмент, позволяващ изпълнението на събирането, и оспорване на мерките за изпълнение

1. Ако в хода на процедурата по събиране заинтересована страна оспори вземането, първоначалния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа заявител или единния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа, получил искането, или пък валидността на уведомяването, извършено от компетентен орган в държавата членка на органа заявител, тази заинтересована страна отнася въпроса до компетентните органи в държавата членка на органа заявител в съответствие с действащото в тази държава членка законодателство. Органът заявител уведомява незабавно органа, получил искането, за това действие. Заинтересованата страна също може да уведоми органа, получил искането, за това действие.

2. Веднага след като органът, получил искането, получи уведомлението или информацията, посочени в параграф 1, от органа заявител или от заинтересованата страна, той спира процедурата по изпълнение до вземане на решение от компетентния по този въпрос орган, освен ако органът заявител не внесе искане за събиране на вземането в съответствие с втора алинея на настоящия параграф. Ако органът, получил искането, прецени, че е необходимо, и без да се засяга член 84 от регламента за изпълнение, той може да предприеме обезпечителни мерки, за да осигури събирането на вземането, доколкото действащите законови или подзаконови разпоредби на неговата държава членка разрешават такова действие при подобни вземания.

Независимо от първа алинея органът заявител, в съответствие с действащите законови, подзаконови и административни практики в неговата държава членка, може да поиска от органа, получил искането, да събере оспорено вземане, доколкото действащите законови, подзаконови и административни практики в държавата членка на органа, получил искането, позволяват такова действие. Всяко такова искане е мотивирано. Ако спорът бъде уреден в полза на длъжника, органът заявител е длъжен да възстанови всички събрани суми, както и всяка дължима компенсация, в съответствие с действащото законодателство в държавата членка на органа, получил искането.“

3. Когато спорът се отнася до изпълнителни мерки, предприети в държавата членка на органа, получил искането, или до валидността на уведомлението, направено от този орган, въпросът се отнася до компетентния орган на тази държава членка в съответствие с нейните законови и подзаконови разпоредби.

4. [...]

5. [...]“

(N.B. Параграфи 4 и 5 се разглеждат в новия член 81a)

35а. нов След член 81 се вмъква следният текст:

„Член 81а

Оттегляне и изменения

1. Органът заявител незабавно информира органа, получил искането, за всяко последващо изменение на искането си за събиране на вземане или за оттегляне на това си искане, посочвайки причините за изменението или оттеглянето.

2. Ако искането е изменено в резултат на решение на компетентния орган, посочен в член 81, параграф 1, органът заявител представя това решение заедно с преработен единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа, получил искането. Тогава органът, получил искането, предприема мерки за събиране въз основа на преработения инструмент.

Прилагането на мерките за събиране или обезпечителните мерки, които вече са предприети въз основа на първоначалния единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа, получил искането, може да продължи въз основа на преработения инструмент, освен ако искането е изменено в резултат на недействителност на първоначалния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа заявител или на първоначалния единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа, получил искането.

Членове 79 и 81 се прилагат във връзка с преработения инструмент.

3. Ако искането е изменено по други причини и това изменение включва намаление на размера на вземането, органът, получил искането, продължава събирането или вече предприетите обезпечителни мерки, но това изпълнение се ограничава до сумата по вземането, която още не е събрана.“

36. Член 82 се заменя със следното:

„Член 82

Ограничения по отношение на съдействието

1. Без да се засяга компетентността за оказване на съдействие, органът, получил искането, не е длъжен:

а) да оказва съдействието, предвидено в членове 78—81 от настоящия регламент, ако събирането на вземането може, поради положението на длъжника, да предизвика сериозни икономически или социални затруднения в държавата членка на органа, получил искането, доколкото действащите закони, подзаконови или административни практики в държавата членка на органа, получил искането, позволяват такова действие при подобни национални вземания;

б) да оказва съдействието, предвидено в членове 76—81 от настоящия регламент, ако първоначалното искане по членове 76—78 от настоящия регламент се отнася до вземания, по-стари от пет години, считано от датата на падежа на вземането в държавата членка на органа заявител до датата на първоначалното искане за съдействие. Ако обаче вземането или първоначалният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа заявител бъдат оспорени, се счита, че петгодишният период започва да тече от момента, в който се установи, че вземането или инструмента, позволяващ събирането, повече не подлежат на оспорване.

Освен това, когато компетентните органи на държавата членка на органа заявител са позволили отсрочено или разсрочено плащане, се счита, че петгодишният период започва да тече от момента на изтичане на пълния срок за плащане.

В тези случаи обаче органът, получил искането, не е длъжен да предостави съдействие във връзка с вземания, чиято давност надвишава десет години, считано от датата на падежа на вземането в държавата членка на органа заявител.

2. Органът, получил искането, уведомява органа заявител относно мотивите за отказ на искането за предоставяне на съдействие.“

37. Член 84 се заменя със следното:

„Член 84

Обезпечителни мерки

1. При обосновано искане на органа заявител органът, получил искането, предприема обезпечителни мерки, ако това е в съответствие на националното му право и административните практики, за да осигури събирането, когато вземане или инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа заявител е обжалван(о) към момента на отправяне на искането, или когато вземането все още не е предмет на инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата членка на органа заявител, доколкото съгласно националното право и административните практики на държавата членка на органа заявител в подобна ситуация са възможни и обезпечителни мерки.

Документът, позволяващ налагане на обезпечителни мерки в държавата членка на органа заявител и отнасящ се до вземането, за събирането на което е отправено искане за взаимна помощ, ако има такъв, се прилага към искането за обезпечителни мерки в държавата членка на органа, получил искането. Не е необходим никакъв акт за признаването, допълването или заместването на този документ в държавата членка на органа, получил искането.

2. Към искането за обезпечителни мерки може да се приложат и други документи, свързани с вземането, издадени в държавата членка на органа заявител.

3. За целите на прилагането на първа алинея условията и процедурите, установени в членове 78, 79, 81 и 82 от настоящия регламент, се прилагат *mutatis mutandis*.“

38. Член 85, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Органът, получил искането, събира от съответното физическо или юридическо лице и удържа всички разходи, произтичащи от събирането, в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби в държавата членка на органа, получил искането, приложими към такива вземания.

1а. Когато разходите, свързани със събирането, не могат да бъдат събрани от длъжника в допълнение към сумата по вземането, тези разходи се приспадат от действително събраната сума или, когато това не е възможно, биват възстановени от органа заявител. Органът заявител и органът, получил искането, могат да се споразумеят за специфично за конкретния случай възстановяване или могат да се споразумеят за отказ от възстановяване на тези разходи.“

39. След член 85 се добавя член 85а, както следва:

„Член 85а

**Присъствие в административни служби и участие в административни
разследвания**

1. С оглед насърчаване на взаимната помощ, предвидена в настоящия раздел, по споразумение между органа заявител и органа, получил искането, и в съответствие с условията, посочени от органа, получил искането, длъжностни лица, които са упълномощени от органа заявител, могат:

а) да присъстват в службите, в които административните органи на държавата членка на органа, получил искането, изпълняват своите задължения;

б) да присъстват по време на административни разследвания, извършвани на територията на държавата членка на органа, получил искането;

в) да подпомагат компетентните длъжностни лица на държавата членка на органа, получил искането, по време на съдебни производства в тази държава членка.

2. При условие че това е разрешено съгласно действащото законодателство в държавата членка на органа, получил искането, споразумението, посочено в параграф 1, буква б), може да предвижда, че длъжностни лица от държавата членка на органа заявител могат да разпитват физически лица и да разглеждат досиета.

3. Длъжностни лица, оправомощени от органа заявител, които се възползват от възможностите, предоставени им съгласно параграфи 1 и 2, могат по всяко време да представят оправомощаващ ги писмен документ, удостоверяващ тяхната самоличност и качеството им на длъжностни лица.“.

39а. нов Член 86 се заличава.

39б. нов Следният член 86а се вмъква в дял IV, глава III, раздел 2:

„Член 86а

Правомощия за приемане на актове за изпълнение

1. Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява допълнително процедурата по събиране на вземания. В тези актове за изпълнение се определят:

а) практическите мерки, необходими за прилагането на настоящия раздел, във връзка с изпращането на информация и документи или решения по електронен път на заинтересованото лице в съответствие с член 4;

б) формата за единния инструмент, посочен в член 79;

в) информацията, която трябва да се предостави от органа, получил искането, на органа заявител, относно развитието или резултатите, свързани с искането, и приложимия срок в това отношение;

г) мерките, които трябва да вземат съответните институции в случай на изменение или оттегляне на искането за вземане, което е предмет на отправеното искане за събиране;

д) допълнителните подробни правила, необходими за прилагането на член 75, параграф 2, членове 76, 77, 78, 79, 80, 81, член 82, параграф 1, член 83, втора алинея, членове 84, 85 и 85а; и

е) определянето на минимален праг за сумите, за които може да се отправя искане за събиране.

2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 76б от Регламент (ЕС) № 883/2004.“

40. Член 87 се изменя, както следва:

а) В параграф 4 препратката към „член 34“ се заличава и се заменя с „член 1 (хб)“;

б) в края на параграф 6 се добавя следното изречение:

„Въпреки това, ако институцията, от която е било поискано да извърши проверката, също използва заключенията за предоставяне за своя сметка на обезщетения на съответното лице съгласно прилаганото от нея законодателство, тя не може да иска възстановяването на разходите, посочени в предходното изречение.“

41. Член 89, параграф 3 се заличава.

42. Член 92 се заличава.

43. В член 93 думите „член 87“ се заменят с „членове 87 – 87б“.

44. В член 94а се добавя следното:

„Член 94а

Специални преходни разпоредби

До влизането в сила на Регламент (ЕС) XXX, членове 56 и 70 от текста на регламента за изпълнение, който е в сила преди [датата на влизане в сила на Регламент (ЕС) xxxx], продължават да се прилагат по отношение на обезщетенията за безработица, заявления за които са подадени преди *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*.

Членове 56 и 70 от настоящия регламент, в сила преди влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx, продължават да се прилагат за Люксембург до *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 3 години след датата на прилагане, посочена в член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) xxxx]*.

Люксембург може да уведоми Комисията, че е необходимо този срок да бъде удължен с още 2 години. Такова уведомяване за удължаване се извършва своевременно преди края на тригодишния период, посочен в предходния параграф. Уведомлението се публикува в Официален вестник.

Член 73 от настоящия регламент, в сила преди влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx, продължава да се прилага по отношение на уреждането на вземания, започнали преди *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*.

Дял IV, глава III, раздел 3 от настоящия регламент, в сила преди влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx, продължава да се прилага по отношение на искания и оспорвания, подадени преди *[ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила на Регламент (ЕС) xxxx]*.

45. Член 96 се изменя, както следва:

а) Второто изречение на параграф 1 се заменя, както следва:

„При все това, с изключение на член 107, Регламент (ЕИО) № 574/72 остава в сила и продължава да има правно действие за целите на: “;

б) След параграф 1 се добавя нов параграф 1а:

„1а. За целите на законодателството, посочено в параграф 1, правилата за конвертиране на валути се уреждат от член 90 от настоящия регламент.“.

Член 3

Влизане в сила и дата на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на първия ден от месеца, следващ датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от датата на влизането в сила, с изключение на измененията, свързани с членове 1, 3, член 11, параграф 2, член 12, член 13, параграф 4а, членове 19, 20, 30, 32, 33а, 34, 60а—65, 68, 68б и приложения XII и XIII към Регламент 883/2004, както и с член 5, параграфи 1а—4, член 14, параграфи 1—5а, член 14, параграф 12, членове 16, 19а, 23—25, 28, 31, 32, 54а—56, 67, 70, 73, 77—85 от Регламент 987/2009, които се прилагат, считано от [ОВ: моля въведете точната дата, съответстваща на 24 месеца след влизането в сила].

Изменението, свързано с член 64 от Регламент 987/2009, се прилага от 1 януари на календарната година, следваща календарната година, през която настоящият регламент е влязъл в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ РЕГЛАМЕНТ (ЕС) XXXX

Приложенията към Регламент(ЕО) № 883/2004 се изменят, както следва:

1. Приложение I се изменя, както следва:

а) Част I се изменя, както следва:

-i) разделът „ЕСТОНИЯ“ се заменя със следното:

"ЕСТОНИЯ

Издръжка съгласно Закона за семейните обезщетения от 1 януари 2017 г.“;

i) разделът „СЛОВАКИЯ“ се заменя със следното:

„СЛОВАКИЯ

Плащания на временна издръжка съгласно Закон № 201/2008 Сб. за временната издръжка, изменен“;

ii) Разделът „ШВЕЦИЯ“ се заменя със следното:

„ШВЕЦИЯ

Издръжка (глави 17—19 от Кодекса за социално осигуряване)“.

б) Част II се изменя, както следва:

i) разделът „УНГАРИЯ“ се заличава;

-ii) разделът „ПОЛША“ се заменя със следното:

„ПОЛША

Еднократна помощ за раждане на дете (Закон за семейните обезщетения)

Еднократна помощ за раждане на дете, което е диагностицирано като страдащо от тежко и необратимо увреждане или нелечимо животозастрашаващо заболяване, получено през периода на пренаталното развитие на детето или по време на раждането“;

ii) разделът „РУМЪНИЯ“ се заличава;

-iii) разделът „СЛОВАКИЯ“ се заменя със следното:

„СЛОВАКИЯ

Помощ за раждане на дете“;

iii) след раздела „ФИНЛАНДИЯ“ се добавя нов раздел със следното съдържание:

„ШВЕЦИЯ

Помощ за осиновяване (глава 21 от Кодекса за социално осигуряване (2001:110)).“

2. Приложение II се изменя, както следва:

i) разделът „ГЕРМАНИЯ—АВСТРИЯ“ се заменя със следното:

„ГЕРМАНИЯ—АВСТРИЯ

Член 14, параграф 2, букви ж), з), и) и й) от Спогодбата за социална сигурност от 4 октомври 1995 г. (определяне на областите на компетентност между двете държави по отношение на предишни осигурителни досиета и придобити осигурителни периоди); прилагането на тази разпоредба продължава да бъде ограничено до лицата, за които се отнася.";

ii) разделът „ИСПАНИЯ — ПОРТУГАЛИЯ“ се заличава.

3. В приложение III разделите „ЕСТОНИЯ“, „ИСПАНИЯ“, „ХЪРВАТИЯ“, „ИТАЛИЯ“, „ЛИТВА“, „УНГАРИЯ“, „НИДЕРЛАНДИЯ“, „ФИНЛАНДИЯ“ и „ШВЕЦИЯ“ се заличават.

4. Приложение IV се изменя, както следва:

а) разделът „ЕСТОНИЯ“ се вмъква след раздела „ГЕРМАНИЯ“;

б) разделът „ЛИТВА“ се вмъква след раздела „КИПЪР“;

в) разделът „МАЛТА“ се вмъква след раздела „УНГАРИЯ“;

г) разделът „ПОРТУГАЛИЯ“ се вмъква след раздела „ПОЛША“;

д) разделът „РУМЪНИЯ“ се вмъква след раздела „ПОРТУГАЛИЯ“;

е) разделът „СЛОВАКИЯ“ се вмъква след раздела „СЛОВЕНИЯ“;

ж) разделът „ФИНЛАНДИЯ“ се вмъква след раздела „СЛОВАКИЯ“;

з) разделът „ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“ се вмъква след раздела „ШВЕЦИЯ“.

5. Приложение X се изменя, както следва:

- а) разделът „ЧЕШКА РЕПУБЛИКА“ се заличава;
- б) в раздела „ГЕРМАНИЯ“ буква б) се заменя със следното:

„б) Помощи за покриване на разходите за издръжка съгласно основната разпоредба за търсещите работа, в съответствие с книга II от Социалния кодекс).“;

- в) в раздела „ЕСТОНИЯ“:

- i) буква а) се заличава;

- ii) [...];

- г) в раздела „УНГАРИЯ“ в буква б) знакът „;“ се заменя със знака „ „, а буква в) се заличава;

- д) след раздела „ПОРТУГАЛИЯ“ се вмъква следният раздел „РУМЪНИЯ“:

„РУМЪНИЯ

Социална помощ за пенсионери (Извънредна правителствена наредба № 6/2009 за установяване на минималната гарантирана социална пенсия, одобрена със Закон № 196/2009).“;

- е) разделът „СЛОВЕНИЯ“ се заличава;

- еа) в раздела „ФИНЛАНДИЯ“ в буква б) знакът „;“ се заменя със знака „ „, а буква в) се заличава;

ж) разделът „ШВЕЦИЯ“ се заменя със следното:

„ШВЕЦИЯ

а) Добавки за жилищните разходи на лица, получаващи пенсия (глави 99—103 от Кодекса за социално осигуряване).

б) Издръжка за възрастни хора (глава 74 от Кодекса за социално осигуряване).“;

з) в раздела „ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“ знакът „.“ в края на буква д) се заменя със знака „;“ и се добавя се следният параграф:

„е) Компонент „Мобилност“ на плащането за лична независимост (част 4 от Закона за реформа на социалното подпомагане от 2012 г. и част 5 от постановлението от 2015 г. относно реформата на социалното подпомагане (Северна Ирландия) (S.I. 2015/2006 (N.I. 1))).“.

6. Приложение XI се изменя, както следва:

а) В раздела „ЧЕШКА РЕПУБЛИКА“ съществуващата алинея става точка „1.“ и след нея се добавя нова точка 2 със следното съдържание:

„2. Независимо от разпоредбите на членове 5 и 6 от настоящия регламент, за целите на отпускане на допълнителното обезщетение за осигурителни периоди, завършени съгласно законодателството на бившата Чешка и Словашка федеративна република, само осигурителни периоди, завършени съгласно чешкото законодателство, могат да бъдат взети предвид за спазването на минималното изискване от поне една година на чешко пенсионно осигуряване в рамките на определения период след датата на разпадането на федерацията (§ 106а, параграф 1, буква б) от Закон № 155/1995 Сб. за пенсионното осигуряване).“;

- б) в раздела „ГЕРМАНИЯ“ точка 3 се заменя със следното:

„3. За целите на отпускане на парични обезщетения по силата на § 47(1) от SGB V, §47(1), от SGB VII и § 24i от SGB V на осигурени лица, живеещи в друга държава членка, по германските осигурителни схеми се изчислява нетно заплащане, което се използва за определяне на обезщетенията така, както ако осигуреното лице е живяло в Германия, освен ако осигуреното лице не поиска определянето да се извърши на базата на нетното заплащане, което то получава в действителност. За целите на отпускане на обезщетение за отглеждане на дете съгласно Федералния закон за родителските надбавки и обезщетенията за отглеждане на дете (BEEG) на лица, които живеят в друга държава членка, компетентната институция по отношение на германското обезщетение за отглеждане на дете изчислява средните месечни доходи по смисъла на членове 2в—2е от закона, които се използват за определяне на обезщетенията, така, както ако лицето е живяло в Германия. По този начин, ако доходният интервал IV е приложим съгласно член 2е, параграф 3, второ изречение от BEEG, тъй като бенефициерът не е бил класиран в никой германски доходен интервал през референтния период, той може да поиска обезщетението за отглеждане на дете да бъде определено въз основа на действителния му нетен доход, обложен с данък, в държавата членка на пребиваване.“;

- в) в раздела „ЕСТОНИЯ“ съществуващата алинея става точка 1 и след нея се вмъква нова точка 2:

„2. За целите на изчисляване на пропорционалното обезщетение за неработоспособност в съответствие с член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент, периодите на пребиваване в Естония ще се вземат предвид, считано от навършването на 16-годишна възраст до възникване на осигурителния случай.“;

- ва) разделът „МАЛТА“ се заменя със следното:
„МАЛТА

Специални разпоредби за държавните служители

- а) Единствено за целите на прилагането на членове 49 и 60 от настоящия регламент, лицата, заети в съответствие със Закона за въоръжените сили на Малта (глава 220 от Законите на Малта), Закона за полицията (глава 164 от Законите на Малта), Закона за затворите (глава 260 от Законите на Малта) и Закона за гражданската защита (Глава 411 от Законите на Малта) се разглеждат като държавни служители.
- б) Пенсии, платими съгласно посочените по-горе закони и съгласно Наредбата за пенсиите (глава 93 от Законите на Малта), се разглеждат като „специални схеми за държавни служители“ единствено за целите на член 1, буква д) от регламента“.
- г) Разделът „НИДЕРЛАНДИЯ“ се изменя, както следва:
- i) Точка 1, буква в) се заменя със следното:
- „в) Разпоредбите на *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване) и *Wet langdurige zorg* (Закон за дългосрочните грижи) относно отговорността за плащането на осигурителни вноски се прилагат за лицата, посочени в буква а), и членовете на техните семейства. По отношение на членовете на семействата, осигурителните вноски се събират от лицето, от което произтича правото на здравни грижи, с изключение на членовете на семействата на военен персонал, живеещи в друга държава членка, от които осигурителните вноски се събират директно.“;
- ii) Точка 1, буква г) се заменя със следното:
- „г) В случай на късна регистрация в САК (Централното управление) разпоредбите на *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване), отнасящи се до късното осигуряване, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на лицата, посочени в точка 1, буква а), подточка ii).“;

iii) Точка 1, буква д) се заменя със следното:

„д) Лицата, които по силата на законодателството на държава членка, различна от Нидерландия, имат право на обезщетения в натура и пребивават или временно се намират в Нидерландия, имат право на обезщетения в натура в съответствие с политиката по отношение на осигурените лица в Нидерландия, прилагана от институцията по място на пребиваване или престой, като се вземат предвид член 11, параграфи 1, 2 и 3, член 19, параграф 1 и член 20, параграф 1 от *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване), както и право на обезщетения в натура съгласно *Wet langdurige zorg* (Закон за дългосрочните грижи).“;

iv) Точка 1, буква е) се заменя със следното:

„е) За целите на членове 23—30 от настоящия регламент, долуизброените обезщетения (освен пенсиите, обхванати от дял III, глави 4 и 5 от настоящия регламент) се разглеждат като пенсии, дължими съгласно нидерландското законодателство:

— пенсии, отпуснати съгласно Закона за приватизиране на ABP (*Wet privatisering ABP*);

— пенсии, отпуснати съгласно Закона за правото на военна пенсия (*Kaderwet militaire pensioenen*);

— обезщетения за неработоспособност, отпуснати съгласно Закона относно обезщетенията за неработоспособност за военни служители (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (Закон за неработоспособността на военни служители);

— пенсии, отпуснати съгласно Закона за приватизиране на пенсионния фонд на железопътните служители (*Wet privatisering Spoorwegpensioenfonds*);

— пенсии, отпуснати съгласно Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen (Наредба относно условията на заетост в Нидерландската железопътна компания);

— обезщетения, отпуснати на лица преди навършване на законната пенсионна възраст, съгласно пенсионна схема за предоставяне на обезщетения на заети лица и бивши заети лица за старост или обезщетение в случай на преждевременно напускане на пазара на труда съгласно разпоредба от споразумение за длъжностни лица или колективен трудов договор относно преждевременно напускане на пазара на труда или разпоредба за преждевременното напускане на пазара на труда за лица на или над 55-годишна възраст;

— обезщетения, отпуснати на военни и държавни служители по схема, приложима в случай на съкращение, надхвърлена възраст или предсрочно пенсиониране;

— обезщетения, отпуснати на преживелите родственици, получаващи пенсии за преживели лица съгласно една или няколко от посочените по-горе разпоредби;

— други колективни пенсии за инвалидност, старост или за преживяло лице в съответствие със споразумение за пенсионно осигуряване или пенсионно-осигурителна уредба по смисъла на Закона за пенсиите (Pensioenwet).“;

v. след точка 1, буква е) се вмъква следната точка:

„ea) Всяко лице, посочено в член 69, параграф 1 от Zorgverzekeringswet (Закон за здравното осигуряване), което в последния ден на месеца, предхождащ месеца, в който лицето навършва 65-годишна възраст, получава пенсия или обезщетение, което въз основа на точка е) от настоящия раздел се разглежда като пенсия, платима съгласно нидерландското законодателство, се счита за лице, подало искане за пенсия, за целите на член 22 от настоящия регламент до навършването на пенсионната възраст, посочена в член 7а от Algemene Ouderdomswet (Общ закон за пенсиите за старост).“;

vi) Точка 1, буква з) се заменя със следното:

„з) За целите на прилагането на член 18, параграф 1 от настоящия регламент лицата, посочени в точка 1, буква а), подточка ii) от настоящото приложение, които временно се намират в Нидерландия, имат право на обезщетения в натура в съответствие с политиката по отношение на осигурените лица в Нидерландия, прилагана от институцията по място на престой, като се вземат предвид член 11, параграфи 1, 2 и 3, член 19, параграф 1 и член 20, параграф 1 от *Zorgverzekeringswet* (Закон за здравното осигуряване), както и право на обезщетения в натура съгласно *Wet langdurige zorg* (Закон за дългосрочните грижи).“;

д) След раздела „АВСТРИЯ“ се вмъква следният раздел „СЛОВАКИЯ“:

„СЛОВАКИЯ

Независимо от разпоредбите на членове 5 и 6 от настоящия регламент, за целите на отпускане на допълнителното обезщетение за осигурителни периоди, завършени съгласно законодателството на бившата Чешка и Словашка федеративна република, само осигурителните периоди, завършени съгласно словашкото законодателство, могат да бъдат взети предвид за спазването на минималното изискване от поне една година на словашко пенсионно осигуряване в рамките на определения период след датата на прекратяване на федерацията (§ 69б, параграф 1, буква б) от Закон № 461/2003 Сб. за пенсионното осигуряване).“;

е) В раздела „ШВЕЦИЯ“:

i) параграфи 1 и 2 се заличават;

ii) в точка 3, текстът „(Закон 2000:798)“ се заменя със следното:

„(глава 6 от Закона за прилагане на Кодекса за социално осигуряване по отношение на глави 53—74)“;

iii) в точка 4:

- в уводната формулировка позоваването на „глава 8 от Lag (1962:381) om allmän försäkring (Закон за националното осигуряване)“ се заменя с „глава 34 от Кодекса за социално осигуряване“;
- в буква б) позоваването на „глава 8, параграфи 2 и 8 от горепосочения закон“ се заменя с „глава 34, раздели 3, 10 и 11 от горепосочения закон“, а позоваването на „Закона за свързаната с доходите пенсия за старост (1998:674)“ се заменя с „глава 59 от Кодекса за социално осигуряване“;

iv) в точка 5, буква а) позоваването на „(Закон 2000:461)“ се заменя с „(глава 82 от Кодекса за социално осигуряване)“.

ж) В раздела „ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО“:

i) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Когато, в съответствие със законодателството на Обединеното кралство, дадено лице, достигнало пенсионна възраст преди 6 април 2016 г., може да има право на пенсия за прослужено време и старост, ако:

а) осигурителните вноски, направени от бившия съпруг(а) или регистрирания партньор на лицето, се зачитат като осигурителни вноски, направени от самото лице; или

б) съответните изисквания за осигурителните вноски са изпълнени от съпруга(ата), регистрирания партньор, бившия съпруг(а) или бившия регистриран партньор на съответното лице, тогава, при условие че във всеки от случаите, съпругът(ата) или регистрираният партньор или бившият(ата) съпруг(а) или бившият регистриран партньор упражняват или са упражнявали дейност като заето или самостоятелно заето лице и са били подчинени на законодателството на две или повече държави членки, се прилагат разпоредбите на дял III, глава 5 от настоящия регламент, с цел да се установят правата съгласно законодателството на Обединеното кралство. В този случай позоваването на „осигурителни периоди“ в посочената глава 5 се тълкува като позоваване на осигурителни периоди, завършени от:

i) съпруг(а), регистриран партньор, бивш(а) съпруг(а) или бивш регистриран партньор, когато искът се подава от:

- сключило брак лице или регистриран партньор, или
- лице, чийто брак или регистрирано партньорство е приключил(о) поради причина, различна от смъртта на съпруга/ата или на регистрирания партньор; или

ii) бивш(а) съпруг(а) или бивш регистриран партньор, когато искът се подава от:

- вдовица, вдовец или регистриран партньор, който непосредствено преди пенсионна възраст няма право на надбавки за овдовял родител; или
- вдовица, чийто съпруг е починал преди 9 април 2016 г., която непосредствено преди пенсионна възраст е нямала право на надбавки за овдовяла майка, овдовял родител или пенсия за вдовица, или която има право единствено на свързана с възрастта пенсия за вдовица, изчислена съгласно член 52, параграф 1, буква б) от настоящия регламент, като за целта „свързана с възрастта пенсия за вдовица“ означава пенсия за вдовица, платима в намален размер съгласно раздел 39(4) от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г.

Тази точка не се прилага за лицата, които достигат пенсионна възраст на 6 април 2016 г. или след тази дата.

2. За целите на прилагането на член 6 от настоящия регламент към разпоредбите относно правото на помощи за придружител, помощи за лица, полагащи грижи за лица с увреждания и помощи за издръжка на лица с увреждания и плащане за лична независимост, завършени периоди на заетост, самостоятелна заетост или пребиваване на територията на държава членка, различна от Обединеното кралство, се вземат предвид дотолкова, доколкото това е необходимо за удовлетворяване на изискванията за присъствие в Обединеното кралство преди деня, в който възниква правото на такова обезщетение.“

ii) точка 4 се заменя със следното:

„4. В случаите, когато се прилага член 46 от настоящия регламент, ако заинтересованото лице страда от неработоспособност, която води до инвалидност, докато е било подчинено на законодателството на друга държава членка, Обединеното кралство, за целите на член 30А, параграф 5 от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г., на част 1 от закона от 2007 г. за реформа на социалното подпомагане (Welfare Reform Act 2007) или съответните разпоредби в законодателството на Северна Ирландия, взема предвид всички периоди, през които поради неработоспособност заинтересованото лице е получавало:

- i) парични обезщетения за болест или възнаграждение или заплата вместо тях, или
- ii) обезщетения по смисъла на дял III, глави 4 и 5 от настоящия регламент, предоставени във връзка с последвалата неработоспособността инвалидност съгласно законодателството на другата държава членка,

все едно те са периоди, в зависимост от случая, на обезщетения за временна неработоспособност съгласно член 30А, параграфи 1—4 от Закона за вноските и обезщетенията за социална сигурност от 1992 г., помощ за заетост и подкрепа (етап на оценяване), изплатени в съответствие с част 1 от закона от 2007 г. за реформа на социалното подпомагане (Welfare Reform Act 2007) или съответните разпоредби в законодателството на Северна Ирландия.

При прилагане на тази разпоредба се вземат предвид само периоди, през които лицето би било неработоспособно по смисъла на законодателството на Обединеното кралство.“.

7. След приложение XI се вмъкват следните приложения:

„ПРИЛОЖЕНИЕ XII

ОБЕЗЩЕТЕНИЯ ЗА ДЪЛГОСРОЧНИ ГРИЖИ ПО СИЛАТА НА ДЕРОГАЦИЯ ОТ ЧЛЕН 33А, ПАРАГРАФ 2

(член 33а, параграф 2)

АВСТРИЯ

Паричните обезщетения за дългосрочни грижи (Федерален закон за обезщетенията за дългосрочни грижи, BGBl. I № 110/1993, с изменения), предоставяни в резултат на трудови злополуки или професионални болести, се координират съгласно дял III, глава 2 „Обезщетения при трудови злополуки и професионални болести.

ФРАНЦИЯ

а) Надбавката за постоянни грижи (Кодекс за социална сигурност, член L.355-1) се координира съгласно дял III, глава 4 „Обезщетения за инвалидност“ или дял III, глава 5 „Обезщетения за старост“, в зависимост от обезщетението, в допълнение на което се изплаща надбавката за грижи.

б) Допълнителното обезщетение за постоянни грижи (Кодекс за социална сигурност, член L.434-2) се координира съгласно дял III, глава 2 „Обезщетения при трудови злополуки и професионални болести“.

ГЕРМАНИЯ

Обезщетенията за дългосрочни грижи по отношение на трудови злополуки и професионални болести (Германски социален кодекс, книга VII, точка 44) се координират съгласно дял III, глава 2 „Обезщетения при трудови злополуки и професионални болести“.

ПОЛША

Добавката за грижи (Закон от 17 декември 1998 г. за обезщетенията за старост и инвалидност от Фонда за социално осигуряване) се координира съгласно дял III, глава 4 „Обезщетения за инвалидност“ или дял III, глава 5 „Обезщетения за старост“, в зависимост от обезщетението, в допълнение на което се изплаща добавката за грижи.“

„ПРИЛОЖЕНИЕ XIII

ПАРИЧНИ СЕМЕЙНИ ОБЕЗЩЕТЕНИЯ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ДА ЗАМЕСТЯТ ДОХОДИТЕ ПО ВРЕМЕ НА ПЕРИОДИ НА ГЛЕДАНЕ НА МАЛКО ДЕТЕ

(Член 68б)“.

Част I Парични семейни обезщетения, предназначени да заместят доходите по време на периоди на гледане на малко дете¹¹

(Член 68б, параграф 1)

¹¹ Гърция, Ирландия, Кипър, Малта, Нидерландия и Обединеното кралство заявиха, че според тях нито едно от семейните им обезщетения не отговаря на критериите за парични семейни обезщетения, предназначени да заместят доходите по време на периоди на гледане на малко дете (*моля отбележете, че настоящата бележка под линия се вмъква единствено за сведение и няма да бъде включена в окончателния текст, който ще бъде публикуван в ОВ*).

АВСТРИЯ

- а) Фиксирана надбавка за отглеждане на дете (Закон за надбавката за отглеждане на дете, 2001/103)
- б) Надбавка за отглеждане на дете като заместител на доходи от упражняването на доходоносна дейност (Закон за надбавката за отглеждане на дете, 2001/103)
- в) Партньорски бонус (Закон за надбавката за отглеждане на дете, 2001/103)

БЕЛГИЯ

Право на отпуск за отглеждане на дете в рамките на прекъсването на професионалната кариера (Кралски указ от 29.10.1997 г. за въвеждането на отпуск за отглеждане на дете в рамките на прекъсването на професионалната кариера)

БЪЛГАРИЯ

- а) Парично обезщетение за бременност и раждане (Кодекс за социално осигуряване, обнародван в ДВ, бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 1 януари 2000 г.) след навършване на 6-месечна възраст на детето
- б) Парично обезщетение при осиновяване на дете от 2- до 5-годишна възраст (Кодекс за социално осигуряване, обнародван в ДВ, бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 1 януари 2000 г.)
- в) Парично обезщетение за отглеждане на малко дете (Кодекс за социално осигуряване, обнародван в ДВ, бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 1 януари 2000 г.)

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

Надбавка за родители (Закон № 117/1995 Сб. за държавното социално подпомагане, с изменения)

ДАНИЯ

- а) Възстановяване на заплата (Закон за изравнителната схема в случай на майчинство за частния сектор), считано от 15-ата седмица след раждането.
- б) Парични обезщетения за майчинство и за гледане на малко дете от бащата (Закон за консолидация на правата на отпуск и обезщетения при раждане на дете), считано от 15-ата седмица след раждането.

ЕСТОНИЯ

Обезщетение за родители (Закон от 15 юни 2016 г. за семейните обезщетения)

ФИНЛАНДИЯ

Надбавка за родители (Закон за здравното осигуряване, 1224/2004)

ФРАНЦИЯ

- а) Приложима добавка за свободен избор на дейност (за деца, родени/осиновени преди 1 януари 2015 г.) (член 60-II от Закона за финансирането на социалната сигурност за 2004 г.)
- б) Споделено обезщетение за отглеждане на дете (PREPARE) (за деца, родени след 1 януари 2015 г.) (член 8-I-7 от Закон № 2014-873 от 4 август 2014 г. за реално равенство между жените и мъжете)

ГЕРМАНИЯ

Надбавка за родители (Закон за надбавката за родители и отпуска за отглеждане на дете)

УНГАРИЯ

Възнаграждение за отглеждане на дете (Закон LXXXIII от 1997 г. за услугите на задължителната здравноосигурителна система)

ИТАЛИЯ

Надбавка за отпуск за отглеждане на дете (Законодателен указ № 151 от 26 март 2001 г.)

ЛАТВИЯ

Обезщетение за родители (Закон от 6.11.1995 г. за осигуряването в случай на майчинство и болест)

ЛИТВА

Обезщетение за отглеждане на дете (Закон на Република Литва № IX-110 от 21 декември 2000 г. за социалното осигуряване в случай на болест и майчинство; изменен)

ЛЮКСЕМБУРГ

Заместващ доход при отпуск за отглеждане на дете (Закон от 3 ноември 2016 г. за реформа на отпуска за отглеждане на дете)

ПОЛША

- а) Добавка към семейните надбавки за отглеждане на дете по време на отпуск за отглеждане на дете (Закон от 28 ноември 2003 г. за семейните обезщетения)
- б) Обезщетение за родители (Закон от 28 ноември 2003 г. за семейните обезщетения)

ПОРТУГАЛИЯ

- а) Надбавка за родители (Указ-закон № 89/2009 от 9 април 2009 г. и указ-закон № 91/2009 от 9 април 2009 г.), считано от 7-ата седмица след раждането на детето
- б) Разширена надбавка за родители (Указ-закон № 89/2009 от 9 април 2009 г. и указ-закон № 91/2009 от 9 април 2009 г.)
- в) Надбавка при осиновяване (Указ-закон № 89/2009 от 9 април 2009 г. и указ-закон № 91/2009 от 9 април 2009 г.)

РУМЪНИЯ

Месечно обезщетение за отглеждане на дете (Извънредна наредба на правителството № 111 от 8 декември 2010 г. за отпуска за отглеждане на дете и месечното обезщетение за отглеждане на дете, с последващи изменения и допълнения)

СЛОВАКИЯ

Надбавка за родители (Закон № 571/2009 за надбавката за родители, с изменения)

СЛОВЕНИЯ

а) Компенсация за родители (Закон за закрила на родителите и за семейните обезщетения, Държавен вестник № 26/14 и 15/90, ZSDP-1)

б) Надбавка за родители (Закон за закрила на родителите и за семейните обезщетения, Държавен вестник № 26/14 и 15/90, ZSDP-1)

ШВЕЦИЯ

Обезщетение за родители (Закон за социалното осигуряване)

Част II Държави членки, които отпускат в пълна степен семейните обезщетения,
посочени в член 68б

(Член 68б, параграф 2)

ЕСТОНИЯ

ФИНЛАНДИЯ

ЛИТВА

ЛЮКСЕМБУРГ

ШВЕЦИЯ“